

ישיבת מועצת עיר

מן המניין

מס' 1/20

מיום 6/1/2020

פרוטוקול ישיבת מועצת עיר מן המניין מס' 1/20
שנערכה בתאריך 6/1/2020 בשעה 18:30 בבניין העירייה

נוכחים:

- ראש העיר	גב' יעלה מקליס
- חבר מועצה	מר בני רזניק
- סגן ראש העיר	מר שימי בונפיל
- סגן ראש העיר	מר אלי גרינמן
- סגן ומ"מ ראש העיר	מר שמואל רוטמן
- חבר מועצה	מר ויקטור ג'נח
- חבר מועצה	מר ערן קקון
- חבר מועצה	מר ליאור גלבוש
- חבר מועצה	מר חיים מימון
- חבר מועצה	גב' יפעת זמיר
- חבר מועצה	מר הדר מימון
- חבר מועצה	מר אמנון סעד
- חבר מועצה	מר יוסי חזן
- חבר מועצה	מר אורי שנהר

חסרים:

- חברת מועצה	דקלה שן טל
--------------	------------

סגל:

- מנכ"ל העירייה	מר גיל סימנהויז
- גזבר העירייה	מר גל לניאדו
- יועץ משפטי	עו"ד רוני חלמיש
- מנכ"ל החברה הכלכלית	אביעד כהן

על סדר היום:

1. דבר ראש העיר.
2. הגדלה ושינוי מקורות מימון תב"ר 932 הקמת ביה"ס יהודה הלוי.
3. הגדלת תב"ר 1065 - שיפוץ מינהלת מונוסון
4. נטילת הלוואה ע"ס 2.4 מ"ח לטובת הרחבת פעילות עירונית בהתאם להצעת תקציב 2020.
5. פתיחת תב"ר לנטילת הלוואת הגישור כאמור בסעיף 4 לעיל.
6. פתיחת תב"ר שכירות בעבור מבנה משרדים ושירות של האגף לשירותים חברתיים.
7. אישור מועצת העיר להעסקתו של מר רועי דביר כעוזר אישי לראש העיר, במשרת אמן, בחוזה בכירים, במשרה מלאה בטווח שכר שבין 35%-45% שכר מנכ"ל העירייה.
8. אישור הארכת שירותו של העובד מר יהודה עובד בתפקיד ראש צוות תחזוקה עד ליום 30.6.2020.
9. אישור הצטרפות להסדר תחבורה ציבורית בסופי שבוע .
10. הסמכת הגב' יעל אור, מנהלת מחלקת קידום ורישוי עסקים ושילוט, לביצוע כל סמכויות ראש העיר הקבועות בחוק העזר ליהוד (מודעות ושלטים), התשנ"ז - 1997 וחוק העזר לנוה אפרים - מונוסון (מודעות ושלטים), תשכ"א - 1961
11. הסמכת מר אלי אמיר לשמש כתברואן לצורך ביצוע חוק העזר ליהוד - מונוסון (שמירה על איכות הסביבה ומניעת מפגעים), התשע"ח 1 - 2018

פרוטוקול

יעלה מקליס: ערב טוב, ישיבת מועצת עיר מן המניין 1/2020, ברוכים הבאים, שתהיה לנו שנה טובה, שנה עטורת עשייה, בשיתוף פעולה לטובת תושבי יהוד מונוסון. לפי בקשה של ויקטור, מאחר והוא חולה, מרגיש לא טוב והגיע לפה עם חום ורועד, הוא ביקש להתחיל עם סעיף מספר 8. יש הסכמה? כולם מסכימים? פה אחד?

כולם יחד: כן.

יעלה מקליס: כן, פה אחד, יש הסכמה. אני רוצה אבל להקדים ולומר שאנחנו, מאחר והמקום הזה הוא קטן ואין בו מקום לקהל, ומאחר ואולם המליאה אינו מונגש אז אנחנו מקיימים את הישיבה פה והישיבה הזאת מוקרנת לפטיו כך שכל מי שרוצה להשתתף בישיבה, לשמוע את הישיבה יכול לשמוע אותה LIVE בפטיו של העירייה.

אמנון סעד: לשמוע או לראות גם?

יעלה מקליס: לשמוע ולראות, לשמוע ולראות כדרישת הדין.

יפעת זמיר: אני מציעה שזה יהיה לעד גם.

יעלה מקליס: כן.

דוברת: כל ישיבות מועצה-

יעלה מקליס: אני מציעה שנדבר על זה כי יש לזה היבטים כספיים שאנחנו צריכים לקבל החלטה לגביהם, אני לא פוסלת.

סעיף מס' 8 - אישור והצטרפות להסדר תחבורה ציבורית בסופי שבוע

יעלה מקליס: אז אנחנו עוברים לסעיף מספר 8 בהסכמה של כולם. אישור הצטרפות להסדר תחבורה ציבורית בסופי שבוע. דברי הסבר: לפני מספר שבועות החלה עיריית תל אביב ורשויות נוספות בגוש דן, להפעיל קווי תחבורה ציבורית בחינם, בסופי שבוע, במטרה לצמצם את תאונות הדרכים בהן מעורבים צעירים היוצאים לבלות ושותים אלכוהול, וכדי לאפשר לצעירים ולכאלה שאין בידם רישיון או רכב, לצאת ולבלות בתל אביב בסופי שבוע. עיריית תל אביב הציעה לנו להצטרף למיזם ביחד עם שוהם בכדי להפעיל קווי נסיעה קצרים ואטרקטיביים מבחינת זמן הנסיעה, מתוך מטרה לתת את השירות המיטבי לתושבי העיר ומתוך אחריות העולה לכדי פיקוח נפש להחזרתם הביתה של צעירי העיר היוצאים לבילוי בסוף שבוע, ולצמצם את הסיכון לקרות תאונות דרכים ופגיעות בנפש, מבקשת העירייה להצטרף למיזם זה. בכדי לאזן בין צורכי הציבור המעוניין לעשות שימוש בתחבורה ציבורית לבין אילו המבקשים מנוחה ורוצים לשמור על השבת, עמדנו על כך שציר הנסיעה של האוטובוסים יהיה נגיש ככל הניתן לתושבי העיר המעוניינים לעשות בו שימוש. מאידך, לא יעבור ליד בתי כנסת ויצמצם ככל הניתן את הפגיעה ברגשי התושבים הדתיים ואלו שמבקשים מנוחה. עמדתנו התקבלה ונקבע מתווה נסיעה על פיו קווי התחבורה הציבורית שיפעלו במהלך סוף השבוע לא ייכנסו לשכונות אלא ינועו ויעצרו בארבע תחנות בכניסות לעיר על כביש 461, אלטלף, ויצמן, מנחם בגין ומונוסון,

מחוץ לתחום העירוב של העיר. יצוין כי שוהם ובני עטרות הודיעו על הצטרפותן למיזם, שממילא קן האוטובוס יעבור על ציר 461 גם ללא הצטרפותנו למיזם. טוב, שאלות? הסברים? מישהו רוצה לומר משהו?

יפעת זמיר: שאלה. מה המינון של המקומות? הרי אנחנו שהוא יוצא משהם ויש מספר מצומצם בסופו של דבר של אוטובוסים שייצאו פעם בשישי ופעם בשבת. האם אפשר לשמור מקומות לילדי יהוד? זאת אומרת אני חוששת ממצב שילדים יגיעו, ילדים, נוער, לא משנה, יגיעו לתחנה ולבסוף האוטובוס יהיה מלא.

הערה: אז הוא ישכור עוד אוטובוס.

שמואל רוטמן: עושים את זה, יש לקחים בהפעלה בערים אחרות. אני לא בטוח במאה אחוז אבל במקור התכוונו להתחיל עם-

הדר מימון: חבר'ה מה קורה פה? למה מתחילים ישיבה בלי שחברי מועצה יכולים להיכנס? זה לא פייר.

יעלה מקליס: הדר תיכנס, תבוא, אתה מאחר.

הדר מימון: מה אתם מתחילים, את נועלת אותנו שם בחוץ עם הקהל, לא נותנים להיכנס-

יעלה מקליס: הדר אתה לא הגעת בזמן. בוא תיכנס-

הדר מימון: הגעתי בזמן גברת, אני שמה תקוע עם השומרים ששמת שמה. נותנים לציבור לשמוע ישיבת מועצת עיר. מה קרה לכם? השתגעתם?

יעלה מקליס: טוב הדר, בוא.

הדר מימון: לא, לא הדר, זה ישיבה פומבית? למה זה לא ישיבה פומבית בחוץ? ממה את מפחדת?

יעלה מקליס: הדר שב בבקשה, אתה מאחר, אתה לא מגיע בזמן ואתה-

הדר מימון: סליחה אני לא מאחר, הגעתי בדיוק בזמן.

יעלה מקליס: אתה לא הגעת בזמן, שב.

הדר מימון: אני כאן בזמן. ראיתי את ארון רוטמן נכנס ואותי, מנעו את הכניסה שלי למעלה. לא יודע בהוראה של מי.

ויקטור ג'נח: טוב יאללה חבל על הזמן. הדר, אני לא מרגיש טוב אז תקצר היום, אני עם 40 חום.

הדר מימון: מה זה קשור עכשיו ללא מרגיש טוב, תלך הביתה אם אתה חולה.

ויקטור ג'נח: אני עם 40, אני לא יכול, אני בא להשמיע וללכת. אל תשגע אותי. אם לא, אני בא מנשק אותך שמה, באלוהים.

הדר מימון: אפשר להתחיל את הישיבה מהתחלה ?

הערה: לא.

הדר מימון: למה לא ?

בני רזניק: הקריאו את דברי ההסבר של סעיף 8, תחבורה ציבורית.

הדר מימון: למה אבל מביאים את זה לכאן ? למה עכשיו ?

שמואל רוטמן: תכף תוכל לשאול-

בני רזניק: יפעת שאלה שאלה, תן לשמוליק לענות לה-

(מדברים יחד)

הדר מימון: איך שמים את זה ראשון ?

בני רזניק: כי ויקטור לא מרגיש טוב.

שמואל רוטמן: כולם הסכימו.

יעלה מקליס: קדימה. כן, רוטמן.

שמואל רוטמן: התחילו במקומות אחרים במיניבוסים, במקומות שבהם היה חוסר מקום הגדילו לאוטובוסים. יש גמישות מלאה. לא נראה שתהיה בעיית מקומות והלוואי שזה יקרה ואז יתגברו אז יהיו-

יפעת זמיר: אבל השאלה איך מנטרים את זה, זאת אומרת איך יודעים.

שמואל רוטמן: יהיה כמובן שבועיים, שלושה, ארבעה ראשונים שבהם אנחנו, יכול להיות שגם יהיה, קרה גם כשהפעילו את זה בתל אביב ובקריית אונו קרס, אז יצטרכו, אנחנו נסביר לתושבים, אנחנו לא נתחיל להביא רכבות או,,, - זה נצטרך להסביר להם, צריך לדעת להסביר ואני מקווה שאנחנו נגיע לנקודת העבודה הנכונה. לא נראה שזה יתפוס יותר מאוטובוס.

יפעת זמיר: למה ?

שמואל רוטמן: כי, ושוב אני אומר הלוואי, אם כן אז זה מוצדק מאוד ואנחנו נתגבר אז יהיה עוד אוטובוס.

יפעת זמיר: זה הנחה לא ריאלית.

שמואל רוטמן: או שנגדיל את התדירות. בכל מקרה גם בנושא עדכון התושבים, מתברר שזה מערכת מאוד מאוד מתקדמת ומתוחכמת. מעבר לנתונים הראשונים שניתן, תהיה אפליקציה MOVE IT וכו' שכל הצעירים יידעו להסתדר, מכל אוטובוס נדע בדיוק מתי מגיעים מכל מקום.

יפעת זמיר: לא, זה בסדר אבל מה מצב המלאות של האוטובוס, זאת אומרת כמה מקום יש?

שמואל רוטמן: לא יודעים.

יעלה מקליס: זה תהליך שאנחנו נצטרך, כמו שאמרת, לנטר אותו ולהתקדם בהתאם לצורך ולדרישה. כן, יש למישהו עוד שאלות?

הדר מימון: מה הימים והשעות של הדבר הזה? אני לא כל כך הבנתי מה הבסיס של הדבר הזה, מה העלויות, על מה מדובר.

שמואל רוטמן: שאלת כמה שאלות. לגבי התדירות-

הדר מימון: לא, ראשת העיר לא מכירה את הנתונים?

(מדברים יחד)

יעקלה מקליס: אנחנו יושבים פה בהנאה וזה מוקרן לתושבים. תהיה נחמד, תהיה חביב, תשאל שאלות בנועם הליכות.

שמואל רוטמן: זה הכל עניין של מינון, כסף וצרכים. כרגע, נקודת העבודה היא שלוש פעמים בערב שבת, שלוש פעמים לתל אביב ונדמה לי ארבע פעמים, זה עניין של סידור של הקווים, חזרה.

הדר מימון: באיזה שעה?

שמואל רוטמן: מתחיל בערך, אוטובוס ראשון יוצא מתל אביב אלינו בשעה 19:00 בערב כדי שמשפחות שירצו לבוא בלי רכב-

אלי גרינמן: לשוהם.

שמואל רוטמן: מה אמרתי?

אלי גרינמן: לשוהם, מתל אביב לשוהם.

הדר מימון: אמרת 18:00 או 19:00 בערב?

שמואל רוטמן: 19:00 בערב.

אלי גרינמן: לשוהם, לא ליהוד.

יפעת זמיר: עוצר ביהוד.

אלי גרינמן: דרך יהוד.

שמואל רוטמן: בסדר חברים ברור. כמו שיעלה הסבירה, בגלל שזה נוסע לשוהם אבל לכיוון שלנו הוא יוצא בשעה 19:00 בערב כדי שמשפחות וילדים רוצים לבוא לבלות, לאכול בערב בלי רכב לפה. האוטובוס הזה חוזר, בוא נגיד בערך, אנחנו מניחים שייקח לו 20:00, 20:15 לצאת מאזור יהוד לתל אביב. עכשיו דרך אגב, יכולים לנסוע איתו גם לשוהם, גם לנתב"ג כי הוא עוצר בשוהם, בנתב"ג ובצומת ... זה סיבוב ראשון. סיבוב שני, אני לא זוכר בדיוק, בסביבות 22:00 בלילה, הסיבוב האחרון, בשעה 3:00 לפנות בוקר יוצא אוטובוס מתל אביב לכאן כדי שכל-

הדר מימון: אז ההסעה כוללת ארבעה אוטובוסים בערב שבת?

שמואל רוטמן: שלוש וארבע, ארבע, שלוש, לערב שבת. זה הכל עולה כסף.

הדר מימון: כמה כסף זה עולה?

שמואל רוטמן: תכף, אם ראש העיר תבקש, אני אסביר. בשבת שלוש פעמים, מתחיל גם כן בסביבות 9:00, 10:00 בבוקר, אני לא זוכר, הלוך חוזר עד 16:00 אחר הצהריים, אנשים רוצים לנסוע למשפחות. מעבר לזה זה לא רק לתל אביב, זה מאפשר לציבור להגיע לרמת השרון, להרצליה, כי יש שם רשת שלמה שאנחנו מתחברים אליה. לגבי העלויות, העלויות לשנה הן 90,000 אלף שקל, 89,000 אלף שקל פחות הצלחנו לגייס 18,000 אלף שקל השתתפות של בני עטרות כדי שיעצרו אצלם בתחנה, אז זה יוצא בסביבות ה-70,000 אלף, 70,000 ומשהו אלף שקל שנתי.

יפעת זמיר: שנתי, ואם מוסיפים אוטובוסים בהנחה שיש פה ביקוש?

שמואל רוטמן: הכל, תכפילי את זה.

יפעת זמיר: אוקיי.

שמואל רוטמן: זה הכל לפי המספר-

הדר מימון: איפה זה מתוקצב הדבר הזה? איפה זה מתוקצב שאלתי?

גל לניאדו: כרגע זה לא מתוקצב בתקציב העירייה, בהנחה שדברי ההחלטה הזאת יאושרו, לדעתי אנחנו נביא לזה תב"ר ייחודי שהוא יהיה מקור מימון של המימון הזה. זה תלוי אם היא תאשר או לא, אנחנו בהתאם להחלטה.

הדר מימון: אני אגיד לך, אני סבור שאם זה תב"ר וזה תב"ר אז למה במקום להביא את זה בצורה כזאתי ככה "חאפלפ" לכאן בלי פירוט של תב"ר, אם זה תב"ר זה 10 ימים לפני הודעה. כרגע אין 10 ימים.

מדברים יחד

גל לנידאו: ההחלטה היא לא תב"ר.

הדר מימון: מה ההחלטה? לחלל את השבת? אני לא מבין מה ההחלטה.

מדברים יחד

הדר מימון: היא אופרטיבית, תגיד לי אתה מה כתוב בהחלטה. ההחלטה זה אם אתה שם כסף, אתה קונה שירות. איזה מין החלטה זאת?

בני רוניק: ההחלטה היא להפעיל את השירות ואם זה יעבור, ימצאו לו תקציב.

הערה: בלי קשר, לא מחלל את השבת?

הדר מימון: לא קשור. אני שואל פה את היועץ המשפטי, או שההחלטה הזאת היא החלטה אופרטיבית שאנחנו פה מאשרים תב"ר כמו שעושים בכל ההחלטות האופרטיביות-

מדברים יחד

גל לנידאו: אני מניח שאנחנו נצטרך להביא לפה אישור תב"ר.

הדר מימון: אז מה ההחלטה היום? היא לא החלטה? מתי זה אמור לצאת לפועל, רוטמן?

שמואל רוטמן: ב- 17/2.

שימי בונפיל: כשמאשרים תב"ר לטיפול בכביש אנחנו לא עושים הצבעה לטיפול בכביש ואחר כך טיפול התב"ר.

מדברים יחד

הדר מימון: אז למה אתם בכלל מביאים את זה להצבעה? אני לא מבין, מה ההצבעה פה היום?

אודליה פיינשטיין: רגע סליחה, תשתדלו לא להיכנס אחד לדברי השני כי הוא לא מצליח להקליט אתכם. בסדר?

הדר מימון: אני רוצה לקבל תשובה למה זה לא מובהר במסגרת תב"ר מסודר כמו כל ההחלטות שלנו, זה נראה לי איזושהי החלטה סתם לעשות סלט בעיר, החלטה מיותרת, תביאו את זה במסגרת תב"ר. כמה זה עולה, מה השירות, מה הימים, מה העלויות, כמה אנשים נכנסים לאוטובוס, מה הצרכים של העיר הזאת, של הצעירים. סתם להביא את זה ככה כדי שאנשים יאכלו אחד את השני למעלה? על מה ולמה? בשביל מה?

יעלה מקליס: הדר תודה רבה. הפרטים הובהרו, הנתונים ניתנו, אנחנו מדברים פה על עניין מאוד מאוד עקרוני וערכי ולכן גם לקואליציה נתתי חופש הצבעה, כל אחד יוכל להחליט מה שהוא רוצה בהצבעה, אין פה מחויבות קואליציונית. הנושא הזה הוא נושא בהחלט רגיש, הנושא של השבת הוא יקר מאוד לאנשים ויש

לנו גם אינטרסים נוספים של צעירי העיר בנושא של פיקוח נפש והבטיחות של הילדים, יש כל מיני בעיות וכל מיני קשיים ואנחנו פה מנסים למצוא את הדרך לאזן בין האינטרסים של כולם. ברגע שהאוטובוס נוסע על כביש 461 ובעצם לא נכנס לשכונות של העיר, והוא לא מסתובב באזורים שאנשים מסתובבים בהם בשבת, אנחנו חושבים שיש פה אמירה ערכית שנותנת ביטוי לשני האינטרסים הקיימים פה בעיר וגם לנושא של המחויבות של כולם גם כלפי השבת וגם הצעירים, וכל אחד יכול להצביע לפי מה שהוא חושב ולפי צו מצפונו. אני חושבת שזה נכון להפריד את הנושא הערכי מהנושא התקציבי, וברגע שתתקבל החלטה גם נדע להביא בהמשך את העניין התקציבי, ואני חוזרת שוב, המטרה היא לאפשר לצעירים שלנו להשתמש בתחבורה הציבורית בזמן שהם יוצאים לבלות ולחזור הביתה בשלום, בה בעת לשמור על הרגשות של אנשים ששומרים שבת, ואתם יודעים שאין כמוני אחת שנושא השבת מאוד חשוב לליבה ובכלל הנושא של מורשת ישראל, וצריך להבין שיש פה מגוון של אוכלוסיות וכל אחד צריך לקבל מענה בהתאם למה שהוא מאמין ובהתאם למה שהערכים שלו מלווים אותו. אז אנחנו נעלה את זה להצבעה?

הדר מימון: לא, רגע. לא סיימנו לדבר.

אמנון סעד: יש לי שאלות ויש לי גם מה להגיד. הפיזור בתוך תל אביב, לכמה תחנות זה מגיע? מה שהדר אמר זה לא משהו ש-

שמואל רוטמן: עשרות תחנות. עיריית תל אביב משקיעה, השקיעה כבר, משקיעה 12,000,000 מיליון ש"ח בשנה ובנתה רשת מאוד מסועפת ומאוד משוכללת, ואמרת, הצטרפו לזה לפי מה שאני יודע, עיריית רמת השרון, עיריית הרצליה, זאת אומרת כל מי שעולה כאן, קריית אונו כבר אנחנו מכירים אבל קריית אונו, סליחה?

יעלה מקליס: רמת גן, גבעתיים.

שמואל רוטמן: כן, רמת גן, גבעתיים, כך שמבחינת הצעירים וזה לא רק צעירים אם אפשר להוסיף, זה כל בעלי משפחות או כל מי שרוצה לנסוע ולחסוך נסיעה ברכב פרטי שזה גם בייחוד בטיחות, על זה אנחנו צריכים להסתכל, יכול להגיע לרשת מאוד מאוד מסועפת לכל מקום בחינם. עכשיו גם לגבי הנושא של חינם זה כל זמן שאין חוק שמאפשר לעיריות להפעיל קווים בזמנים האלה, אז זה יהיה בחינם ואחר כך כמובן שהמטרה היא כדי לא לפגוע במוניות וכו', שאנשים כן ישלמו על הנסיעה.

אמנון סעד: אוקיי זה כבר השלב השני.

שמואל רוטמן: כן, שאנחנו לא יודעים בכלל אם יגיע ומתי יגיע.

אמנון סעד: תראו אני רוצה להגיד משהו. אני לא קורא לזה סערה כל כך גדולה כמו שאתה הדר אמרת מקודם, יש קומץ של אנשים שזה מפריע להם אבל יש פה מבחינתי צביעות כי בסך הכל על מה באים בטענות? על זה שאנחנו מתקצבים את הדבר הזה, אנחנו לא הנהגים ואנחנו לא יזמנו את זה, זה משהו שנמצא ואנחנו מצטרפים אליו. עכשיו, אם כבר מדברים על זה שאנחנו, אני והוועדה היא גם חלק גדול מכם קיבלו טלפונים ואמרו שאנחנו נותנים יד לחילול השבת וכו'. אז אם זה ככה אז יש לזה השלכות רוחב מאוד גדולות, אז בואו לא נתקצב את שחקני הכדורגל של הנערים והנוער כי הם נוסעים ומשחקים בשבת ואת השחמט ואת הפעילות של הצופים ואת הפעילות של הזה, זה נגזרת מאוד מאוד רחבה. אני חושב שהתקבלה פה החלטה מושכלת, טובה שמונעת באמת שינוי של סטטוס קוו קיים בתוך העיר הזאת, האוטובוסים לא נכנסים לתוך

העיר, האוטובוסים נמצאים בציר מרכזי שעובר ליד העיר בארבע תחנות, שזה יפה מאוד, זה יכול להחליף אולי, אתם יודעים זה קצת הקדים את זמנו ברכבת הקלה וכו'.

יפעת זמיר: קצת?

אמנון סעד: כן, קצת, כי אנחנו קיבלנו הודעה לא מזמן שזה מתאחר. בכל מקרה, אנחנו לא עושים פה איזה שהוא צעד שהוא דרמטי מפני שאנחנו מתקצבים בפעילות של העירייה הרבה הרבה אירועים של שבת, אנחנו לא, בכלל אני באופן אישי, לא בעד להטיל על אף אחד שום גזירה ולא לכפות על אף אחד שום דבר. כל אחד יעשה מה שהוא רוצה, אם רוצה לנסוע בשבת שייסע, אם הוא רוצה לא לנסוע בשבת, אם הוא רוצה להתפלל הכל בסדר, הכל תקין, אנחנו עם ישראל שחי בישראל ויהודים אבל מצד שני יש אוכלוסייה רבה, מגוונת שצריכה לנסוע בשבת ואנחנו מתקצבים כל מיני תלויות, לכן העניין הזה של תקצוב הנסיעה הספציפית הזאת הוא לא נותן יד לחילול שבת מפני שאנחנו בתקציב שלנו מעודדים ונותנים תקציב לכל מיני פעילויות גם בשבת. אז אין בזה שום דבר יוצא דופן, ההיפך, אני מברך על הצעד הזה, חשוב מאוד שזה יקרה והלוואי הדר שיהיו עוד ועוד ועוד ועוד אוטובוסים, זה ניסוי ותהייה אם יצטרכו עוד אוטובוס אז עוד אוטובוס, ולדעתי, לעניות דעתי 71,000 שקלים זה מחיר מאוד מאוד נמוך בשביל פעילות כזאת מבורכת.

הדר מימון: אני חושב שאתה לא הבנת אותי כל כך.

אמנון סעד: יכול להיות.

הדר מימון: אני אומר, האמירה שלי-

מדברים יחד

הדר מימון: אמנון, אתה בהחלט צודק, אני גם סבור שזה סוג של צביעות להביא את זה לישיבת מועצת עיר כאשר זה מסוג הנושאים שאם זה כל נושא אחר אז סוגרים אותו בקואליציה, בחדר למעלה של ראשת העיר ומביאים אותו לפה אפוי, ואז כאן מצביעים ברוב האוטומטי שיש לקואליציה, בזה נגמר הסיפור. אבל מביאים את זה לכאן כדי לנסות לתרץ את זה בזה שיש אצבעות בעד, עם שבת, לא שבת, כן שבת, אני מסכים איתך במאה אחוז. אנחנו כאן כדי לתת שירות לתושבים שלנו, זה הביזנס שלנו, לתת שירות, אוקיי? זה הביזנס. אם אפשר היה, ראשת העיר שכרגע עסוקה בהסתודדות, אם אפשר היה לחקות גם את עיריית שוהם במתן הסעות לבסיס גלילות כל בוקר, כשיוצאת ההסעה משהם לאין ספור, מספר רב מאוד של חיילים שמשרתים בגלילות ואין להם הסעה ישירה מיהוד לגלילות. אם אפשר היה לעשות את זה, זה היה גם מבורך.

ויקטור ג'נח: עוד תב"ר?

שמואל רוטמן: רשמנו את זה, אולי אפשר להצטרף אליהם.

הדר מימון: לא, זה יהיה באמת בשורה טובה להרבה מאוד חיילים שמשרתים פה וצריכים לנסוע שלוש שעות ל-

ויקטור ג'נח: נגדיל את התב"ר.

ערן קקון: נגדיל את ההלוואה ל-3.

הדר מימון: תכף אנחנו גם נגיע להלוואה, אנחנו גם נדבר עליה זה בטוח.

ויקטור ג'נח: טוב הלאה.

יעלה מקליס: טוב, כן ויקטור.

ויקטור ג'נח: אני בעד, זה הכל. רוצה ללכת.

יעלה מקליס: אבל ליאור רצה להגיד משהו.

ליאור גלבוע: כן חברים, אני פשוט רוצה להגיד משהו מהלב כמו שאני בדרך כלל אומר, יש פה עניין, הרבה עניין של לב אני חושב ושל בינה. אני הייתי שלוש שנים בשליחות בשיקגו ובהתחלה הגעתי למקום שאין שם שבת ופשוט יום רודף יום ולילה לילה, והרגשתי פעם ראשונה בחיים הרגשתי שמחקו לי את הימים מלוח השנה. לא ידעתי באיזה יום אני, לא ידעתי באיזה שבוע אני, לא היה מה שיחלק לי את השנה לימים.

שמואל רוטמן: בגלל הג'ט לג, לא?

ליאור גלבוע: זה היה בהתחלה ככה אבל בסופו של דבר הרגשתי כמה אני אוהב את היום הזה וכמה הוא מיוחד, וכשחזרתי לישראל התחתנתי עם אישה שהיא אישה, אני מגדיר אותה כאישה אמונית, הילדים שלי הולכים לישון עם קריאת שמע לפני השינה. פעם בשבועיים אנחנו יוצאים לבאר שבע אצל ההורים שלה, הולכים לבית הכנסת וכשאנחנו-

דובר: של מי?

ליאור גלבוע: של מרוקאים, לא ניכנס לזה, נקודה רגישה, כואבת.

ויקטור ג'נח: בשכונה ג'.

ליאור גלבוע: וכשאני חוזר לפה, יש לנו את השבת פה ביהוד שהיא שבת יותר מאווררת, אנחנו נוסעים לים-ואני גדלתי בעיר שבה הסבלנות והסובלנות בין דתיים וחילוניים הייתה משהו שהוא בכלל, אומרים Goes without saying, זה הדבר הכי טבעי בעולם. אני לא זוכר שום חיכוך, לא זוכר שום בעיה, כיבדו זה את זה, הכל היה בסדר וככל שהדברים התפתחו נוצר איזשהו סטטוס קוו שככה במקומות הציבוריים במרכז העיר, השכונותיים, המשפחתיים היה שקט, שקט של תעשייה, שקט של מסחר, הייתה אווירה של שבת ובטבעת החיצונית, באזור התעשייה בעיקר, התפתחה פעילות ואני מברך על הפעילות הזאת כי כל נער מבחינתי שבמקום לנסוע לתל אביב ולחזור ב-5:00 בבוקר, יבלה פה קרוב לבית, זה שירות נהדר לאוכלוסייה שאינה דתית. אני שונא את המילה חילוני, זה מרמז שאנשים דתיים הם אנשי קודש ואנשים שאינם דתיים הם אנשי חול. אני מדבר על אנשים שאינם דתיים, ואנחנו צריכים, אף פעם כשביהוד מאז שהייתי ילד, הייתי הולך בשבת ברחוב בערב, היית רואה איש דתי חוזר מבית הכנסת ואומר לו שבת שלום כשאני הייתי בדרכי למועדון באזור התעשייה, אף פעם לא הייתה בעיה לא לי ולא לו, וסביב הנושא הזה פתאום התחילה להתפתח איזה מן סערה בכוס תה לטעמי, משהו שהוא בניגוד מוחלט ל-DNA של העיר הזאת וזה עצוב לי מאוד. אני הייתי לא מזמן בפתחה של בית כנסת חדש ברחוב צבי ישי יחד עם שימי ועם ראשת העיר, וזה היה אירוע

מאוד מאוד משמח, מאוד משמח ואני יצאתי החוצה וניגש אליי אדם ואומר לי, ליאור אתה מאכזב אותי, אמרתי לו למה אני מאכזב אותך, כי אתה נראה לי שמח מדי, נפתח פה בית כנסת, מה לך ולזה? זו גישה בלתי נתפסת. אנחנו כחברי מועצה, כנציגי ציבור צריכים לשמוח.

הערה: כיהודים.

ליאור גלבוע: אוקיי, גם כיהודים בוודאי, אנחנו צריכים לשמוח כשהציבור הדתי מקבל את השירותים שהוא צריך לקבל, בית כנסת, מקוואות וכל השאר, ובאותה מידה אנחנו צריכים לדאוג לציבור הלא דתי שימשיך לקבל את השירותים שלו ולי לא הייתה בעיה לקבל את ההחלטה הזאת בכלל מסיבה פשוטה, כשהתמודדתי בבחירות כתבתי מצע של 30 עמודים ופרסמתי אותו בחוברות בכל העיר ואנשים אמרו לי, מה אתה משוגע, אתה מתחייב פה לכל מיני דברים, עזוב אותך, מה אתה צריך, תכתוב 4 שורות. אמרתי להיפך, אני מקל על עצמי. כי כשאני מגיע למקום הזה יש את ה-SECTION של דת שבו כתוב במפורש, אני בעד שבטבעת החיצונית של העיר תמשיך ותהיה פעילה פעילות של הציבור הלא דתי, לעומת זאת בתוך העיר אנחנו נפעל על מנת שיהיה שקט ויהיה כבוד לשבת ויהיה אווירה ואנחנו נמשיך להרגיש יהודים בעם, במדינת ישראל, והדבר הזה הוא בעיניי חלק מהמצע שלנו ואנחנו מתחייבים למצע שלנו ולכן ההחלטה היא מאוד פשוטה בעיניי. ברגע שהודיעו לי שהשירות הזה לא ייכנס לתוך השכונות של העיר, לא היה פה שום התלבטות ואני חושב שאנחנו חייבים להצביע בעד, אני חושב שאנחנו צריכים להמשיך ב-DNA של העיר הזאת וזה DNA של הבנה. אני די מופתע מהאנשים שעומדים פה עכשיו למעלה ודופקים על הדלתות, ואני בטוח-

שמואל רוטמן: תכבד אותם.

ליאור גלבוע: אני מופתע, לא אמרתי שאני לא מכבד, אמרתי שאני מופתע, לא ציפיתי לזה ואני בטוח, בטוח שהם לא מהווים את הקבוצה העיקרית של הציבור הדתי פה ביהוד ואני בטוח שלאף אחד פה מהציבור הדתי, לרוב הציבור הדתי פה ביהוד לא תהיה בעיה שהציבור הלא דתי ניגש מחוץ לעיר, עולה על אוטובוס למקומות הבילוי שבכל מקרה הוא מתכוון לבלות בהם והילדים יחזרו יותר בבטחה בבוקר מאשר במוניות או השד יודע איך ב-05:00 בבוקר.

ויקטור ג'נח: ולא שיכורים.

ליאור גלבוע: אוקיי, אני לא מייחס לילדים שלנו הרגלי שתייה אבל יכול להיות שגם זה נכון ואני חושב שזה מחובתנו כאזרחי העיר הזאת וכנציגי הציבור להתעלות מעל כל השיקולים האחרים ולהצביע בעד ההחלטה הזאת.

יעלה מקליס: תודה רבה. כן, שימי.

שימי בונפיל: חברים יקרים, המעמד הזה והסעיף הזה עם כל המעורבות הרגשית והאורח חיים שלחלקינו ששומרי שבת, תורה ומצוות, וחלקינו שלא, והשיתוף פעולה בין הדתיים לחילוניים במרוצת השנים בעיר הזאתי זה משהו שלא יכולים פשוט לא להתייחס ולא לומר. הציבור הדתי, החשש שלו זה לא דווקא שעכשיו אם מתקצבים או לא מתקצבים, כמו שאמנן אמר מתקצבים כל כך הרבה דברים בתקציב העירייה כמו את הכדורגל, כמו את המתנ"ס, כמו את הברכה, כל כך הרבה דברים שכבר חיים עם זה וזה סטטוס קוו קיים, ומנגד אנחנו צריכים באמת להבהיר גם לציבור הדתי וגם לכולנו, ששבת היא חשובה ויתרה מכך, כמו שהיא חשובה לנו היא חשובה גם לכם בוודאי. החשש הוא שכרגע האוטובוסים נמצאים על 461 כפי שכולנו מסכימים וכולנו ציינו שזה מחוץ לעיר. זה מהלך שבא בהתחשבות על הציבור הדתי ועל רגשותיו וכמוכן

לתת מענה לציבור החילוני אבל החשש הוא לא כרגע, החשש הוא מה יקרה אם נצטרך לקבל החלטה כזו או אחרת אופרטיבית שבאמת אכן תשבור את הסטטוס קוו ובאמת תכניס את הקווים לתוך העיר, זה החשש של הציבור שכולו נמצא שם למעלה. אני חושב שראש העיר העלתה פוסט יפה לפני כניסת השבת וכולנו יודעים ודנו בזה, שאנחנו באמת שומרים על השבת וכמו שדיברו ואמרו אז הנה קבל עם ועדה, לא מתוקצב, נכון אדוני הגזבר? לא מתוקצב ולא אנחנו כאנשים דתיים לא הצבענו בתקציב שבוע שעבר על משהו שידענו מראש כי זה לא מתוקצב, וזה יבוא לתב"ר, ושנית ראש העיר העלתה פוסט ביום שישי, פוסט מחייב מבחינתנו כשותפים וכתושבים באמת שרוצים את המשך השותפות בין הדתיים לחילוניים, שזה באמת אכן יישאר מחוץ לעיר ולא באמת יגיע למצב שמחר-מחרתיים יבואו ויגידו, חבר'ה בוא נכניס את זה לתוך העיר. זה החשש הגדול של הציבור שעומד כאן למעלה ושלנו כדתיים. אנחנו מחויבים לציבור בכללותו, גם לציבור הדתי וגם לציבור החילוני, נבחרנו משני המתרסים, אנחנו מבינים את הצרכים של אלו ואת הצרכים של אלו אבל מפאת כבודה של השבת, שמבחינתנו היא מאוד מאוד חשובה, ולא אמרתי שמבחינתכם לא, מבחינתנו השבת היא מאוד מאוד חשובה, אנחנו באמת כפי שראש העיר אמרה, כל אחד יצביע לפי צו מצפוננו-

אלי גרינמן: כל הכבוד.

שימי בונפיל: וקודם כל זה לא משהו שהוא מובן מאליו שראש העיר נותנת אפשרות להצביע. אנחנו כאנשים דתיים מוחים על השבת ועל חילול השבת ואנחנו באמת גם מבינים את הציבור החילוני שצריך להשתמש בדבר הזה, ולדעתי כאשר זה באמת נשאר מחוץ לעיר אז זה מבחינתנו הדבר העיקרי, אין תחבורה ציבורית בשבת בתוך יהוד מונסון, התחבורה היא בחוץ משמשת את הציבור החילוני ואת הציבור, סליחה את הציבור הלא שומר ובתוך העיר את הציבור השומר, תיקנתי, אין חילוני. לפיכך, מאוד מאוד חשוב לנו להביע את רגשותינו שהשבת חשובה לנו מאוד מאוד מאוד, לנו ולכם ואנחנו באמת מצפים שהסטטוס קוו יישאר בעיר הזאתי מעכשיו ואילך, ולא תהיה כניסה של אוטובוסים לתוך העיר. אני חושב שראש העיר עמדה בזה בגבורה ואמרה בפוסט שהיא ציינה ביום שבת, וישר כח.

ויקטור ג'נח: מה, קראת אותו בשבת?

אמנון סעד: אפשר לענות לו?

יעלה מקליס: כן, בבקשה.

אמנון סעד: אני מזכיר לך שמי שקובע אם האוטובוסים ייכנסו אלינו זה אנחנו.

שימי בונפיל: יש פה התחייבות כזאת יפה של לשמור על הסטטוס קוו-

אמנון סעד: אז אני אומר, אני באופן אישי, קיבלתי מנדט עד 2023, יהיה מונדיאל באמצע, כל עוד אני פה נמצא במועצת העיר סמוך לכל החלטה של מועצת העיר, אני לא אתן יד לדבר הזה מפני שכבר דיברנו על זה.

ויקטור ג'נח: גם יעלה לא.

אמנון סעד: בסופו של דבר, ברור, אני מדבר בעד עצמי, בשם עצמי, לא בשם יעלה. יעלה כבר כתבה את זה. אז אני אומר וזה ברור לנו, לי לפחות, ואנחנו נעמוד על זה שהסטטוס קוו המסוים הזה יישאר.

שימי בונפיל: זה הדרישה שלנו כאנשים ששומרי השבת, שהסטטוס קוו יישאר בעיר הזאת.

אמנון סעד: ממני קיבלת, ממני כל הציבור קיבל התחייבות.

שימי בונפיל: ומכאן נמשיך באמת לחיות ביחד ולהמשיך באמת להבין את רגשותיו של השני.

ויקטור ג'נח: שימי, אני חולה.

אמנון סעד: לא, לא, תקשיבו זה פיקוח נפש שאתם משאירים אותו פה, אנחנו עלולים להידבק.

ויקטור ג'נח: מי בעד ?

הדר מימון: לא, לא, אני רק רוצה להעיר הערה-

ויקטור ג'נח: קטנה אבל.

הדר מימון: להרוס את האידיליה ש-

אמנון סעד: לא תצליח, לא הבנת שלא תצליח.

מדברים ביניהם

הדר מימון: אני מה שרצייתי להגיד רק ש- אני רק רוצה לתקן. אני נהנה מאוד להאזין כשאני עושה הליכות, אני אקרא לזה ספורט, להרצאות של יובל נח הררי ב-SPOTIFY, זה הרצאות מאוד מרתקות והוא אומר שאנחנו חיים באיזשהו עולם שהוא עולם של "נדמה לי", כולם פה חיים ב"נדמה לי". יש חברות בע"מ, חברה בע"מ, כל מיני דברים כאלה שאנחנו כיצורים אנושיים מייצרים כל מיני סמלים ומאמינים בהם. אז עכשיו אנחנו גם מייצרים את הסמל שקוראים לו "מחוץ ליהוד", 461 זה בתחום שטח השיפוט של העיר יהוד, היה ויהיה ואם העסק הזה עובר שמה אז אתם יכולים להגיד זה מחוץ ליהוד ואני לא אצביע ככה ואני לא אצביע אחרת, למה לא ? מה ?

אמנון סעד: הדר, זה מחוץ לתחום עירוב של העיר יהוד, קח את זה בחשבון.

הדר מימון: והשיפוט אבל בזה, הבנתי. האמת שהייתי מעביר גם את הקו הזה החוצה קצת שיהיה אפשר גם ללכת.

יעלה מקליס: טוב, כן, אלי.

ערן קקון: הוא צודק. 461 נכנס לשטח הפנימי, ברגע שיהיה את הכביש הגלילי.

אלי גרינמן: אני חולק על-

(מדברים ביניהם)

שימי בונפיל: אלי התחיל לדבר? רציני לשאול עוד שאלה.

אלי גרינמן: אני רוצה להגיד ש-461 מבחינתי הוא לא שייך ליהוד כי אנחנו לא מתקנים בו, שייך למדינת ישראל. אנחנו גם סידרנו רמזורים שאם חס וחלילה אין רמזור וכל זה, אין שום קשר לעיריית יהוד בכלל. הכביש הזה הוא רק עובר על יד יהוד ואנחנו לא, אתה שמעת איזה תקציבים שאנחנו נותנים ל-461 או משהו?

הדר מימון: האמת שתיקנו שם איזה כביש בדרך לבית העלמין ואמרו לנו שזה תב"ר, שזה שטח ביהוד.

אלי גרינמן: שנייה, אני רוצה להגיד שאנחנו פה ביהוד אנחנו כולם היינו משפחה אחת וגם היום משפחה אחת. מה שליאור אמר שום דבר אנחנו לא, אף על פי שיש לנו יותר חילוניים מאשר דתיים או אנחנו מכבדים אחד את השני ולא משנה מה הפרופורציה בכלל ואנחנו נעשה את זה גם הלאה. אנחנו כמו שאני אמרתי, תמיד נהיה משפחה אחת ואין שום חשש, שימי, אני רוצה להגיד לך שלא יהיה לך חשש וטוב אמר אמנון גם, אנחנו פה אחד עם כולם כמו שאני הייתי מאמן כדורגל וכולם עם אחד, מה שלפני משחק וככה אנחנו נהיה, וגם מה שאתם לא, דתיים או לא דתיים, אנחנו תמיד היינו בשלום עם כולם וככה אנחנו נהיה, ואני רוצה להגיד קודם כל הכסף, בעיה של כסף. אני חושב שאם אנחנו יכולים להציל צעיר אחד שהוא ישתה בלילה וההורים שלו כל הלילה לא ישנים כי הוא לוקח את האוטו שלהם ונוסע לפאב או לזה והוא חוזר, ואנחנו יודעים שרוב התאונות הן בשבת בלילה, ואם אנחנו הצלנו בן אדם אחד, תושב יהוד, זה אני חושב אנחנו כנבחרים ציבור זה, אין לי מילים.

יעלה מקליס: אין מחיר.

אלי גרינמן: אין מחיר, אפילו אחד שגם הוא יהיה פצוע חס וחלילה, גם באותה משפחה יש גם דתיים ויש חילוניים, יש הורים דתיים ויש ילדים שהם חילוניים ואז הוא לוקח מאבא את האוטו והוא גם נוסע וזאת אומרת, האבא יכול לקחת אותו על יד 461 יש לנו הרבה חניות, הרבה חניות שיכול לשים את האוטו, ללכת לאוטובוס ולחזור הביתה, הורים יכולים לקחת אותו. דיברו איתי גם מבוגרים שקשה להם, יש להם אוטו, קשה להם לנסוע בלילה, הם לא יכולים לנסוע בלילה חב"ה, והם רוצים בסוף שבוע ללכת לים, לחוף הים

עם אורחים ועם זה, הם יכולים לשים אוטו על יד 461 ולנסוע, זה דבר ענק ואנחנו נעשה את הכל, שימי, שלא לפגוע באנשים ואנחנו נעשה את הכל ופה אנחנו היינו ככה ואנחנו נהיה ככה.

חיים מימון: אני מבקש להגיד כמה מילים. קודם כל אני שומר שבת ואני מתפלל בשבת והשבת מאוד יקרה לי, ויש במדינה הזאת דבר שנקרא סטטוס קוו שבסטטוס קוו היו משחקי כדורגל והיה שחמט והיה שבת תרבות, יש את הדברים האלה וחיינו עם זה עד היום בסדר. מהרגע שעיריית תל אביב החליטה לפתוח את המיזם הזה יחד עם רמת גן ומיד אחרי זה בבקעת אונו, היה ברור שזה עניין של זמן שזה יגיע גם אלינו. אני מבין את הצורך ואני מכבד כל אדם כפרט, שיעשה ככל העולה על רוחו בשבת, ישמור שבת, לא ישמור שבת, כל אחד, איך אומרים, לפי המצפון שלו, הלב שלו, הערכים שלו והחינוך שקיבל, ואני רוצה להביא שתי ציטטות משני ידוענים, שאחד מהם מוגדר כידוען ברמה הלאומית מהמאה הקודמת, ואגב המאה הקודמת זה לא כולנו. אני מניח שאם האנשים האלה היו חיים איתנו היום, היו אומרים שהם סוטים, שהם פנאטים, שהם חשוכים, רחמנא ליצלן, וכל מיני כאלה דברים. הציטטה של הראשון, "עלינו להישמר מחילול שבת בפרהסיא יותר מאשר בעיר של עובדי כוכבים ומזלות, זקוקה העיר העברית הראשונה לחותם יהודי מיוחד", זו ציטטה ראשונה. השני אומר "ארץ ישראל בלי שבת לא תיבנה אלא תיחרב, וכל עמלכם יהיה לתוהו. עם ישראל לא יוותר לעולם ללא השבת, אילו רק יסוד קיומו הישראלי אלא גם יסוד קיומו האנושי". אגב הפנאטים האלה, הראשון זה מאיר דיזינגוף שהיה ראש עיריית תל אביב והשני, תתפלאו, חיים נחמן ביאליק.

ליאור גלבוע: בגלגולו הראשון או השני? זאת השאלה, כבן ישיבה או כחילוני כופר?

בני רזניק: כשהוא היה בארץ הוא כבר היה ב-

יעלה מקליס: סיימתם?

בני רזניק: והוא לא נסע בשבת?

אלי גרינמן: אני רוצה מילה אחת להוסיף בבקשה.

בני רזניק: לא היו מכוניות כמעט.

אלי גרינמן: אני רוצה מילה אחת. יושב פה על ידי, חבר שלי, יוסי חזן, אנחנו שותפים, עוד מעט הוא יחליף אותי והוא גם מסורתי, הוא מסורתי והוא יצביע. אני מודה לראש העיר שאת נתת את הכוח הצבעה ואני יודע שהוא יצביע נגד ואני אצביע בעד ואנחנו נישאר חברים ואנחנו נהיה חברים ואנחנו, איך אומרים, עד הסוף חברים.

ויקטור ג'נח: הלאה, כבר צריך להצביע.

ערן קקון: אני רוצה להגיד כמה מילים.

ויקטור ג'נח: די.

יעלה מקליס: אבל זה, ויקטור, מדליק אותך, כל דקה, ויקטור, מדליק אותך.

הדר מימון: תתרחק ממנו, מה אתה יושב על ידו?

ערן קקון: היה נורא חשוב לכולם לדבר על השבת אז מי אני שלא אדבר על השבת!?

ויקטור ג'נח: דבר, יאללה, אבל תקצר.

הדר מימון: אתם לא (לא ברור) לנו שבת, אתה יודע.

ערן קקון: זה בא על השבת, חד משמעית, זה לא תקציבי, יש פה הצבעה, מהות השבת. דיברתם על אלה שלמעלה דופקים, כועסים, צועקים, לא מבינים אותם למה הם מתנהגים ככה. כולנו כיהודים יודעים שעם ישראל חרף את נפשו על קדושת השבת ויהודים רבים נרצחו על השבת, ולשבת יש מהות מאוד מאוד גדולה מעבר לעשות נוחות לציבור כזה או אחר שיחנה את האוטו בחוץ כדי שיהיה לו אוטובוס לים. יש פה מהות מאוד רצינית, מדובר פה בקדושת השבת. השבת היא דבר ייחודי של עם ישראל ואני חושב, לא ציפיתי דווקא שביהוד שאנחנו נהיה חלוצי הדרך בהפעלת תחבורה ציבורית בשבת וזה מה שהכי כואב לי. יש עוד הרבה עיריות מאוד ליברליות עם ציבור, עם רוב חילוני, יהודי היא מאוד מהווה את המסורת, יש פה ציבור מאוד גדול שאמנם הוא לא דתי כפי שאמרתם אבל יש פה ציבור מסורתי מאוד מאוד מאוד גדול שמבין את הנושא של חשיבות השבת. אני יכול להגיד לכם שאצלנו בבית הכנסת, ביום שישי בית הכנסת מפוצץ

במתפללים, שאני יכול להגיד לכם שלדעתי רובם זה אנשים בכלל לא דתיים. יש פה מאוד מאוד חשיבות לנושא השבת וצר לי באמת שאנחנו באים להיות חלוצי דרך בהפעלת תחבורה ציבורית בשבת, עקב, גם בגלל קדושת השבת וגם אני חושב בהיבט אחר, שלא תפקידנו להחליף את מדינת ישראל בניהול המדינה. מדינת ישראל כהחלטה לא מפעילה תחבורה ציבורית בשבת וכפי שאמר חברינו, שהסטטוס קוו נשמר לאורך כל השנים ואני חושב שכפי שצינתי, לא תפקידנו להחליף את מדינת ישראל בניהול המדינה כי היום אנחנו מפעילים תחבורה ציבורית בשבת ומחר יהיו עוד דברים שנצטרך גם לקחת על כתפנו, ואני לא חושב שהתקציב של משלמי המיסים של תושבי העיר, כספי הארנונה צריכים לממן את כל מה שהמדינה לא מצליחה לממן. אז זה מה שיש לי לומר בנושא.

ליאור גלבוץ: אם יורשה לי ערן בכבוד הרב שאני רוחש לדברים שאמרת. אנחנו לא יזמנו את העניין הזה, אף אחד מאיתנו פה לא חבר כנסת. התפיסה שלנו היא לא תפיסה לאומית, התפיסה שלנו צריכה להיות תפיסה מקומית, נקודתית לצרכים של התושבים שלנו. יכול להיות שראשת העיר בעצמה לא הייתה נכנסת לנעליו של כרמל שאמה, ולא יוזמת את המהלך הזה, אבל כיוון שהוא התגלגל לפתחנו וכיוון שעובר אוטובוס פה ממש מחוץ לעיר, קשה לי לראות איך אוכלוסייה עצומה בתוך העיר הזאת מביטה בעיניים קלות באוטובוס שעובר ויכול לקחת אותם למקומות הבילוי שבכל מקרה הם ילכו ובכל מקרה הם יכלו כי זו דרכם וזו תפיסת עולמם, אני לא יכול לראות מצב שבו הם יסתכלו על האוטובוסים האלה ולא תהיה להם את האפשרות לעלות עליהם. אוטובוסים שלא אנחנו יזמנו, סוג של מהלך, אתה קורא לזה מהלך לאומי, אני חושב שזה מהלך נקודתי שלא אנחנו יזמנו ולגבי נושא המימון על אחת כמה וכמה, ברגע שבאים תושבים ואומרים אנחנו דורשים מימון לשרווג מקוואות ובתי כנסת וכל הדברים שקשורים לפעילות הדתית, אנחנו, זה נראה לנו הדבר הכי טבעי בעולם, הכי הכי טבעי בעולם ולמרות שחלק מאיתנו כופרים מושלמים ואומרים, אנשים באים ואומרים לי ליאור מה לך ולזה, אתה צריך להתנגד לדבר הזה. אני אומר חס וחלילה, חס וחלילה. ובאותה מידה, הציבור הגדול הלא דתי שזה אורחות חייו, אנחנו לא נגרום ליותר אנשים לחלל שבת בגלל הדבר הזה, לא נגרום ליותר אנשים לנסוע בבלות כי הם ממילא נוסעים. נגרום להם לעשות את זה בבטחה כשלא אנחנו בכלל יזמנו את המהלך ואני חושב שזכותו של הציבור הזה להנות מהמימון הבאמת פשוט הזה על מנת כמו שאלי אמר, לחסוך אדם אחד שיחזור באמצע הלילה שיכור וחס וחלילה יעשה תאונה. אנחנו לא משנים פה שום דבר מהותי, לא משנים סדרי עולם, לא משנים התנהגות של אנשים, לא משנים צביון, אנחנו בסך הכל מצטרפים לאיזושהי פעילות נקודתית שמתאימה לציבור גדול בתוך העיר הזאת שיעשו את הפעילות שלהם מחוץ לעיר, ובאותה מידה שאנחנו מפרגנים ורוצים ומעוניינים ומאמינים שתקצוב של כל דבר שקשור לאורח חיים דתי הוא מבורך, אני חושב שאתם לא צריכים להתנגד לדבר הזה ואני לא אומר את זה בתור נציג של ציבור חילוני, אני אומר, רואה את זה בתור, אני רואה את עצמי כנציג של כל העיר הזאת.

ערן קקון: אני אענה לך ברשותך.

ליאור גלבוץ: אני אשמח.

ערן קקון: דווקא אני חושב שזה לא מהווה פתרון לבעיה מסוימת, אני חושב שזה סך הכל היסחפות, לבוא אחרי הסחף וזה סוג של פופוליזם כרגע, שכל המדינה מדברת על תחבורה ציבורית בשבת. זה לא שעכשיו אנחנו מאפשרים לקווים לנסוע לבאר שבע, תל אביב, ירושלים וכו', יש פה איזה משהו-

ליאור גלבוץ: היא הנותנת, אנחנו לא מדברים פה על איזה מהפכה תחבורתית, על איזה תפיסת עולם חדשה.

ערן קקון: לא, אני אומר שאנחנו כרגע נסחפנו אחרי איזה סחף מסוים ונכנסנו למהלך הזה שמר חולדאי מקדם וזה סך הכל, זה מה שקורה פה בסך הכל. להגיד אנחנו חלק מהקבוצה. סליחה מי קבע שאני רוצה לנסוע בתל אביב? אולי אני רוצה לבלות בראשון, אולי אני רוצה לבלות בירושלים.

שמואל רוטמן: מי שרוצה לנסוע לאזור הזה ונחסוך חיים או בריאות של אדם אחד.

ערן קקון: אבל אתה מאפשר נסיעה רק לתל אביב.

שמואל רוטמן: לא, לא.

ערן קקון: ואתה גם מאפשר את זה במהלך היום, לא רק בלילה אז אין פה קשר לאלכוהול ולמסיבות.

מדברים יחד

יעלה מקליס: חברים שנייה.

ערן קקון: מה שאני מנסה להגיד, אני מסכם-

יעלה מקליס: ערן, שנייה.

ערן קקון: אני מדבר לעניין.

ויקטור ג'נח: אבל 10 דקות אתה מדבר.

יעלה מקליס: ערן כדי שזה יירשם בפרוטוקול צריך אחד אחד, בסדר? אז אחד אחד, תסיים בבקשה את הרעיון שלך.

ערן קקון: אוקיי, אני אסכם את דבריי בשני משפטים אחרונים. אני חושב שאנחנו נסחפים אחרי הסחף, יש פה איזה מהלך שמר רון חולדאי מנסה לקדם באזור המרכז. דרך אגב זה משרת את האינטרסים שלו, הוא מקדם את העסקים שלו ואת כל הדברים שיש לו בעיר ו-

שימי בונפיל: זה נכון, אגב.

ערן קקון: ולייבא פתרון תחבורתי כולל בזה שאתה מוציא אוטובוס לתל אביב רק, זה לא פותר את הבעיה של תחבורה ציבורית בשבת.

יעלה מקליס: זה לא הדיון, אנחנו לא בוחרים.

ערן קקון: בשורה התחתונה מה שאני מנסה להגיד שאנחנו נסחפים אחרי הסחף.

ליאור גלבוע: ממש לא ערן, זה אני יכול להגיד לך.

יעלה מקליס: טוב, תודה רבה.

יפעת זמיר: אני רוצה לומר משפט. אני רוצה לדבר דווקא, א' רוצה לומר שאני מאוד גאה להיות חלק ממועצת העיר שתקבל החלטה אני מקווה שתאשר או שתאשר את תחבורה ציבורית בשבת, ואני דווקא לא רוצה לדבר על הציבור שכרגע דיברנו עליו שהוא הצעירים והאלכוהול, לא. אני רוצה לדבר על ציבור שלא יכול להרשות לעצמו להגיע ברכב פרטי למקומות שאליהם הוא רוצה להגיע וזה לא רק תל אביב. אני רוצה להאמין שתחבורה ציבורית תפתח ותהיה רחבה ושכל אדם יוכל לנסוע גם אם אין לו רכב פרטי, לכל מקום שהוא רוצה לנסוע גם בשבת. אני מכבדת את השבת ומעריכה אותה, ועם זאת אני חושבת שמגיעה לכל אדם זכות ושימו לב למי אין יכולת לנסוע ברכב פרטי, הרבה פעמים זה ציבור שידו אינה משגת להחזיק רכב פרטי ותחבורה ציבורית בשבת או שלא בשבת היא מוקנית לאדם שיש להם, לאנשים שיש להם רכבים פרטיים, יש הרבה אנשים שאין להם ואנשים מבוגרים ודווקא לא הצעירים. אני מסכימה איתך שזה קהל יעד ראשוני אולי שזה ואלכוהול אנחנו כמובן לא רוצים לעודד שתיית אלכוהול ושיהיה אוטובוס האלכוהול, זה לא הסיפור. הסיפור הוא לאפשר לכל מי שרוצה ובהם גם אנשים שידם אינם משגת להשיג, הרי אתה יוצר מראש רידוד של האפשרות להשתמש ברכב בכלל לכשעצמו לכל בילוי ואני חושבת שיהוד מצטרפת פה למגמה לגמרי לא פופוליסטית, היא לגמרי כבד את השבת על פי אורחותיך, ואגב אני חייבת להגיד שיהוד יודעת לשמור את השבת ולא דווקא באופן דתי, באופן של תרבות ומסורת יהודית שהיא לא בהכרח דתית.

ויקטור ג'נח: את רוצה להצטרף לקואליציה?

יפעת זמיר: זה בכלל לא קשור, זו אמירה ערכית חשובה.

ויקטור ג'נח: כיף לשמוע אותך ככה.

יפעת זמיר: ואני חושבת להיות חלק-

שמואל רוטמן: לא רואים שיש לך חום.

יפעת זמיר: אני גאה להיות-

מדברים ביניהם

יעלה מקליס: תנו ליפעת לסיים.

יפעת זמיר: אם אפשר מתוך 257 רשויות ותורידו מהם 70 ערביות, להוריד בתוך הרשויות היהודיות, כמה רשויות שהן מובילות את המהלך הזה, אני תקווה שנהיה רק הראשונות בפרק, זה חשוב וזה תאמינו לי, כשלא כופים משהו מרוויחים הרבה יותר עליו ואני מדברת כרגע על השבת כי ככל שניתן לכל אדם לבטא את אורחותיו, אנחנו נרוויח מתוך בחירה גם, תתפלא, את שמירת השבת, לא באופן דתי, באופן מסורתי ותרבותי.

יעלה מקליס: יפעת תודה רבה, אני מודה לך על הדברים החזקים וטובים שדיברת עכשיו. אני רוצה לומר ששבת היא אכן דבר ייחודי, אין על זה מחלוקת, כולנו מסכימים על זה. השבת כמו שאמרה גם יפעת, היא דבר חברתי, קהילתי ממדרגה ראשונה ומסורתי ומורשת ישראל, כפי שידוע לכם, היא דבר שמאוד משמעותי עבורי ועבור כולנו, עבור כולנו פה ביהוד ובכלל בחיים פה במדינה הזאת, ולכן עשינו כל מאמץ כדי למצוא את הדרך לעשות את הפעילות הזאת מחוץ לעיר ללא הפרעה, ללא התרסה מול אנשים שזה כואב להם ויקר

להם, ואני חושבת שפה יש אמירה מאוד חזקה סביב השולחן, שמותר גם לא להסכים אבל יש פה הרבה כבוד. אני שמחה שאנחנו כולנו מאוחדים על הכבוד של השבת, אנחנו קצת חלוקים על הדרך שבה מכבדים שבת וזה בסדר, כל אחד צריך לכבד את הדרך של חברו וזאת הדרך שאנחנו מתנהלים לאורך כל הזמן. יש לנו פה אוכלוסיות שונות מכל מיני גוונים, גם מבחינת האמונה וגם מבחינת אחרות והמטרה שלנו היא באמת לנסות ליצור מרקם כזה שיכבד כל אחד ויאפשר לכל אחד לחיות בדרך הטובה ביותר, ואני חושבת שכהשלמה לדיון הפורה הזה מסביב לשולחן, אני רוצה לאתגר את כולנו ליצור פעילויות שמקרבות את תושבי העיר לשבת. אגב אמרתי את זה גם לשר פרץ בעת ביקורו פה, המחויבות שלנו לשבת היא לקרב אוכלוסיות שונות לשבת, למיוחדות, לחברה, לקהילה, לדברים היפים ששבת מבטאת כולל ביאליק הגדול, ואני יכולה להגיד לכם שבאופן אישי עשיתי גם הרבה לימוד בנושא של שבת. החוכמה באמת היא למצוא את הדרך שכולם יעשו שבת בדרך שמדברת אליהם, וזה האתגר לדעתי במסגרת המחויבות של כולנו ואולי נשב ביחד בסיעור מוחות ולחשוב על הדרך איך אנחנו עושים את זה. אני יכולה להגיד שגם מסביב לשולחן הזה אנחנו יכולים להיות גאים שפתחנו בית כנסת חדש בערב ראש השנה, מאוד מפואר, מאוד יפה שבו גם חיברנו מספר קהילות בבית כנסת אחד ונוצרה פה, נוצרה שם חברותא מאוד מאוד יפה ופעילות מאוד מבורכת כתוצאה מחיבורים ושותפות בין גורמים שלא היה מובן מאליו שישתפו פעולה. טוב אז תודה רבה באמת לכולם על הדיון הפורה ואנחנו נעבור להצבעה.

הדר מימון: אני רק רוצה רגע הבהרה קטנה, להבין רק מאנשי המקצוע-

ויקטור ג'נח: אתה דיברת 22 דקות, אלוהים ישמור, די.

הדר מימון: לא דיברתי 22 דקות, פה כולם דיברו, ואני מזכיר לכם שבישיבה הקודמת שכן רצינו לדבר ואישרנו תקציב של 250,000,000 מיליון שקל, ספרו לנו את הדקות-

הצעה: 212,000,000 שקל.

הדר מימון: 212,000,000 שקל, אז אישרנו את זה תוך 10 דקות כאשר ה-10 דקות האלה היו מחולקות על 7 דקות אמירה לאיש אופוזיציה להגיד כמה מילים ועוד 3 דקות איש קואליציה וזה אושר, תקציב של 212,000,000 מיליון שקל. היום על הצבעה תיאורטית אנחנו מנהלים פה שיח.

שמואל רוטמן: אני חושב שהשבת שווה יותר מ-212,000,000 ₪.

הדר מימון: היום על הצבעה תיאורטית אנחנו מנהלים פה שיח מפולפל. אני רוצה לקבל הבהרה, הבהרה פשוטה מאנשי המקצוע, מנכ"ל ויועץ משפטי, האם העסק הזה עומד לפעול או שקודם כל אנחנו אמורים לאשר תקציב תב"ר ורק אחר כך העסק הזה פועל? אני רוצה תשובה שלך אדוני הגזבר.

מדברים יחד

הדר מימון: אז כרגע העסק הזה לא יוצא לפעולה עד שלא מאושר תב"ר, תודה. בסדר, בוא נצביע.

ויקטור ג'נח: בוא נצביע, בוא. מי בעד?

שמואל רוטמן: יהיה מימון ביניים.

הדר מימון: לא איזה ביניים, אני רוצה להבין שיהיה לפרוטוקול, תגידו לפרוטוקול, מה הסיפור.

מדברים יחד

בני רזניק: ימצא לזה המימון, אפשר לעשות מימון ביניים ולהעביר את ה-

מדברים יחד

בני רזניק: אתה יכול להיות רגוע, אנחנו לא נפשוט את הרגל ולא ניכנס לתקציב-

שמואל רוטמן: אתה יודע שנתרום ממילא אם צריך, אז עזוב, תהיה רגוע.

ויקטור ג'נח: למה אי אפשר להעלות את זה להצבעה?

אורי שנהר: אין שום בעיה מפני שאפשר יהיה להגיע להסכמה שיוצאים לדרך ולא יהיה כמוכך חיוב כספי בלי שזה יוסדר מבחינה חוקית.

בני רזניק: אנחנו גם לא משלמים מזומן אני מניח את הדברים האלה, יש שוטף ועד אז אנחנו יכולים להסדיר את הכל.

יעלה מקליס: טוב, הצעת החלטה. מועצת העיר מאשרת הפעלת תחבורה ציבורית בסופי שבוע בהתאם למתווה שפורט לעיל. מי בעד? ויקטור, אמנון, ליאור, אלי,

ויקטור ג'נח: שמית, אני רוצה שמית.

יעלה מקליס: רוטמן, אורי, בני, הדר, יפעת ואנוכי. מי נגד? יוסי, ערן, חיים ושימי. מישהו נמנע? לא. טוב ההצעה התקבלה ברוב קולות.

הצבעה

בעד - 10 יעלה מקליס, ויקטור ג'נח, אמנון סעד, ליאור גלבווע, אלי גרינמן, שמואל רוטמן, אורי שנהר, בני רזניק, הדר מימון, יפעת זמיר

נגד - 4 יוסי חזן, ערן קקון, חיים מימון, שימי בונפיל

החלטה: מועצת העיר מאשרת ברוב קולות הפעלת תחבורה ציבורית בסופי שבוע בהתאם למתווה שפורט לעיל.

יעלה מקליס: ויקטור, תודה רבה שנשארת, החלמה מהירה, רפואה שלמה. אני מקווה שלא הדבקת את ערן כי אנחנו צריכים אותו.

ויקטור ג'נח: אני גם מקווה.

ויקטור ד'נח צ'נף את הישיבה

יפעת זמיר: אפשר עוד 5 דקות?

יעלה מקליס: אני רוצה לומר, קודם כל אני רוצה לומר שהיה דיון מאוד מאוד מכבד ומכובד, אני מודה לכל חברי מועצת העיר מסביב לכל השולחן על הדיון הזה ועל השותפות-

הדר מימון: זה היה חד פעמי.

יעלה מקליס: הדר למה אתה חייב לקלקל את האווירה, למה כאילו?

אמנון סעד: לא, הוא לא מצליח, למה את נותנת לו קרדיט שהוא הצליח? הוא לא הצליח.

יעלה מקליס: אני אמרתי הוא מנסה.

אמנון סעד: הוא אומר את זה בחיך, הוא לא מתכוון לזה אפילו אז תעזבי.

יעלה מקליס: לא, פעם הוא היה מעצבן אותי, היום הוא כבר לא מעצבן אותי.

אמנון סעד: הוא יודע, לא איכפת לו אבל עצם זה שאת עונה לו הוא כבר הרוויח.

הדר מימון: עוד לא הגענו לתב"רים.

אמנון סעד: היא לא מקשיבה לויקטור. ויקטור הלך.

יעלה מקליס: טוב אז תודה רבה באמת ואנחנו חוזרים לסדר היום.

סעיף מס' 1 - דבר ראש העיר

יעלה מקליס: דבר ראש העיר, אני רוצה להגיד כמה מילים על מזג אוויר.

אמנון סעד: גם על זה את אחראית יעלה? קראתי בשבת על השבר ענן הזה. יעלה, גשם לא בבת אחת, כמו חשמל, לא בבת אחת.

יפעת זמיר: לא, אבל אפשר לצחוק על זה ואפשר לנהל דיון משמעותי על הדבר הזה.

ערן קקון: דווקא לא הייתי צוחק על זה דווקא. תודה לאל שעברנו את זה בשלום ביהוד.

יעלה מקליס: כן, אני רוצה לדווח שבאמת כמו שאמנון אמר היתה פה כמות חריגה של משקעים תוך זמן מאוד מאוד קצר, ראינו את התוצאות גם בערים אחרות מסביב בכל גוש דן בעצם. ביהוד היה לנו כמה נקודות שהייתה הצפה זמנית בגלל כל מיני דברים שנסחפו יחד עם המים לתוך הקולטנים וסתמו את המים, וגם היה לנו נחל יהוד לאור גשמי הברכה הגיע ל-CAPACITY מאוד מאוד גבוה אז כל הגרביטציה קצת השתבשה אבל

בסך הכל אחרי זמן מאוד קצר, עובדי איכות הסביבה שעמדו בחוץ, במים, בגשם וברוח וללא לאות, פעלו לנקז את כל המים שהצטברו, השתלטו על המים תוך זמן ממש קצר ואני יכולה להגיד בגאווה גדולה שלא נשארו הצפות ושולוליות ברחובות העיר בניגוד למה שראינו גם בתל אביב, גם אפילו באור יהודה.

שמואל רוטמן: אני חושב שאחרי שעתיים שלחנו יונה והיא הביאה עלי זית.

יעלה מקליס: היא הביאה אפילו פחות.

הדר מימון: היא הביאה עלים מהפרדס, בחיך.

יעלה מקליס: עובדי איכות הסביבה עמדו שם עם המגפיים ובאמת עשו עבודה יוצאת מן הכלל, מגיע להם תודה גדולה, גם לכל הצוות המקצועי שבא והגיע לעיר וטיפל בנושאים בצורה מסודרת ומקצועית וגרם לזה שבעצם יכולנו להמשיך פחות או יותר את שגרת החיים בעיר וגם תוך זמן מאוד מאוד קצר. אנחנו צפויים ל-

הדר מימון: אני הייתי מסב את לבך לנושא של נספח הניקוז ותוכנית מוהליבר שמדבר בדיוק על הנושא הזה, על אירועי גשם בלתי צפויים שיכולים להציף את השכונות הוותיקות ביהוד, דהיינו את השכונות של מוהליבר (ולא ברור) אז קחי את זה בחשבון שאת רצה לאשר תוכניות בלי שיהיה את הקיר המונע הצפות על זה שמתוכננות.

יעלה מקליס: טוב, כן, אני אגיד תודה הדר על ההערה. אני יכולה להגיד שאחד הנושאים המרכזיים בתוכנית מגשימים זה נושא הניקוז שבו עסקו מיטב המומחים בנושא הזה ובתחום, והתעקשנו באמת על ה, שיהיה פתרון אמיתי. יש לנו גם תכנית ניקוז עירונית שמתקצבת במסגרת הסכם הגג, התוכנית כבר בשלב של השלמות והתאמות לזמן הנוכחי ולגידול בעיר, ובתוך הסכם הגג יש לנו גם סכום שמוקצה לביצוע, וזה באמת תכנית של אם אני זוכרת נכון, גל תתקן אותי, 60,000,000 שקל, 60 או 30 ?

גל לניאדו: תכנית פיתוח ?

יעלה מקליס: הביצוע של תכנית האב לניקוז.

גל לניאדו: זה סדרי הגודל בערך, כן.

הדר מימון: קודם כל שיהיה הסכם חתום.

יעלה מקליס: כן, אז זהו. זה הדבר העיקרי שרציתי לשוחח עליו ואנחנו יש לנו כמה נושאים חשובים אז בואו נמשיך.

סעיף מס' 2 - הגדלה בשינוי מקורות מימון תב"ר 932 הקמת ביה"ס יהודה הלוי

יעלה מקליס: הגדלה בשינוי מקורות מימון תב"ר 932, הקמת בית ספר יהודה הלוי, סך ההגדלה 1,968,000 ₪. מקורות מימון: קרנות הרשות, סך שינוי מקורות מימון 1,144,000 ₪ במקום הרשות משרד החינוך לקרנות הרשות. דברי ההסבר, העירייה בנתה בית ספר יסודי חדש של 24 כיתות לימוד, במקום בו שכן בית הספר יהודה הלוי הישן. למימון הפרויקט נפתח תב"ר 932, כאשר באישור המועצה מספר 28/17 מיום 10.12.17 אושר אומדן תקציבי כולל בסך 21,288,000 ₪. לקראת הגשת חשבונות סופיים לבניה ערך מנכ"ל

החכ"ל תחשיב מעודכן לפיו, נדרש להגדיל התב"ר בסכום של 1,968,000 ₪ לפי הפירוט שמופיע פה. בנוסף, לאור אי קבלת ההרשאה המשלימה ממשרד החינוך, נדרש גם לשנות מקורות מימון ממשרד החינוך לקרנות הרשות בסך 1,144,000 ₪, זאת עד לקבלת ההרשאה לבניית 6 כיתות הלימוד הנוספות. עם קבלת ההרשאה יובא הנושא שוב למועצת העיר, לשינוי מקורות מימון והחזרת הכספים לקרנות.

אמנון סעד: אנחנו בנינו את ה-6 כיתות.

יעלה מקליס: מה? כן.

אמנון סעד: בנינו, אנחנו אז אמרנו שנבנה ונחכה לזה.

יעלה מקליס: נכון, כן.

הערה: הבטיחו מימון ו-

אמנון סעד: אני זוכר, אמרנו שנדון בזה אז.

יעלה מקליס: טוב אם אין עוד שאלות אז אנחנו נעלה את זה להצבעה.

חיים מימון: לא, אני לא הבנתי בדיוק מי נגד מי פה, מה זה ה-1,968,000 ₪ אני מביין שזה הגדלה. 1,144,000 ₪ מאיפה זה? משהו לא מסתדר לי פה.

גל לניאדו: תכף אני אסביר.

יעלה מקליס: כן, הנה בוא תסביר.

גל לניאדו: אנחנו בנינו בית ספר עם הרשאה לבנות בית ספר 18 כיתות עם התחייבות בכתב של סמנכ"ל פיתוח של משרד החינוך לתקצב בהמשך 6 כיתות נוספות ל-24 כיתות, ונתן לנו אישור להתחיל לבנות גם את ה-6 כיתות הנוספות, ובנינו 24 כיתות בהתאם לתב"ר שפתחנו.

חיים מימון: וה-21,000,000 מיליון ₪ זה ל-24 או ל-8.

גל לניאדו: תב"ר שפתחנו, תב"ר 932 שפתחנו באישור מועצה מיום 20 לדצמבר 2017.

חיים מימון: כן אבל התב"ר, ה-21,000,000 ₪, 18 או ל-24?

יעלה מקליס: כיתות.

גל לניאדו: התב"ר עומד לפני ההגדלה הזאתי על 21,288,000 ₪.

הערה: ל-24.

גל לניאדו: 24 כיתות. עכשיו מה שקרה, קרה שני דברים, לכן יש כאן שתי פעולות, נשארו שתי פעולות. אחד, נוצרו עוד עלויות שמפורטות לכם פה, ושתיים שזה הדבר המהותי המרכזי, משרד החינוך לא הנפיק לנו את ההרשאה שלמעשה-

שמואל רוטמן: טרם, טרם.

גל לניאדו: טרם הנפיק לנו את ההרשאה על סך 2.8 מיליון שקל לבנית 6 כיתות הלימוד הנוספות, אנחנו עדיין במגעים שינפיק לנו בהמשך ואמורים להנפיק לנו לפי הבנתי בהמשך, אבל זה נדחה מעת לעת.

יפעת זמיר: אפשר להסביר למה, מה, אם ממשלה מבטיחה כסף-

גל לניאדו: אני גם לא יודע להסביר את זה, יש לנו מכתב מסודר מהם בצורה ברורה שהם אומרים, תתחילו לעבוד, בהמשך אנחנו, המכתב הזה גם הובא פה למועצת העיר.

יפעת זמיר: אני מבקשת לשים את זה בכוכבית לפרוטוקול כדוגמא לאופן שבו מדינה מתחייבת לכסף-

גל לניאדו: לא ניתנה לנו הרשאה אבל ניתנה לנו-

יפעת זמיר: הכסף איננו-

גל לניאדו: רגע, רגע, שנייה, אני עוד פעם אדייק את עצמי, יפעת. לא ניתנה לנו הרשאה לבניית 6 הכיתות הנוספות, ניתן לנו מכתב של סמנכ"ל פיתוח של משרד החינוך ושל חשב משרד החינוך שגם חתום על זה, שהם אומרים לנו במכתב תתחילו לעבוד, בהמשך אנחנו מתכוונים לתקצב אתכם, זה לא יפגע לכם בתקצוב. הם כן שמו שם באיזה כוכבית כמו ששמים בכל מכתב, במידה ולא יהיה זה על, משהו כזה, סעיף כזה, סעיף כללי שכביכול אפשר להיתלות בו כביכול אבל זה סעיף כללי ששמים לנו את זה כמעט בכל התחייבות.

יפעת זמיר: שמה, אבל באיזה עילה לא יתנו את הכסף?

גל לניאדו: אז רגע, שנייה, עכשיו הגענו לנקודת-

יפעת זמיר: אם.

גל לניאדו: אז אני אומר, עכשיו הגענו לנקודת, לא עכשיו, הגענו כבר לפני שנה לנקודת הזמן שהיו צריכים להנפיק לנו את ההרשאה ולא הנפיקו לנו את ההרשאה.

יפעת זמיר: למה?

גל לניאדו: לא יודע, מסיבות בתוך משרד החינוך, לא יכול ל- כל מיני סיבות בתוך משרד החינוך.

יעלה מקליס: רגע גל, אני אסביר, אני אסביר.

גל לניאדו: הכרה בצורך, כל מיני.

יעלה מקליס: הנימוק שלנו היה שבזמן שיש לימודים אי אפשר לבנות מעל בית ספר, זאת אומרת אי אפשר לבנות כיתות נוספות, קומה נוספת בזמן שיש לימודים מתחת. אז ברור שאת ה-24 כיתות רצינו לבנות במכה אחת כדי לא לעמוד במצב שאנחנו צריכים לפנות את בית הספר כדי לבנות את ה(לא ברור). לצורך כך פנינו למשרד החינוך ומשרד החינוך אמר, בדרך כלל אני לא מרשה לכם לבנות לפני שאני מתקצב, ואם התחלתם לבנות, אני לא אתקצב.

הערה: זב"שכם.

יעל מקליס: זב"שכם, אני לא, אין תקצוב. אמרנו לו, זה לא ייתכן, זאת הבעיה, הגענו להסכמה שהם נותנים הסכמה גם החשב של משרד החינוך וגם החשב של האוצר, שהם מאשרים, שלמרות שאנחנו מתחילים לבנות זה לא יפגע בזכות שלנו לקבל את ההרשאה. עכשיו, למה לא התקבל הרשאה? משרד החינוך חסר לו, אני לא יודעת, 70,000 אלף כיתות, אני לא יודעת, הם מדברים על איזה סכומים (לא ברור) שאין להם תקציב-

שמואל רוטמן: אין ממשלה, אין תקציבים-

יעלה מקליס: ואין ממשלה ואין דיון בהקצבות אבל לפחות אנחנו יודעים שלא איבדנו את הזכות לקבל את התקצוב, והיום אנחנו יודעים שהבית ספר עומד, אנחנו יודעים שמשתמשים בכיתות הנוספות למשל ל-MAKER, למייד לאב שלנו, עושים שם עבודה נפלאה ואנחנו מחכים לתקצוב, נכון, אנחנו יודעים ש-

הערה: אין ועדת כספים כאן, אין כלום.

יפעת זמיר: לא חברה' אני אומרת את זה בכוונה היום, אנחנו בינואר 2020 ואני אומרת את זה כי אנחנו פרוייקטון, פרוייקטון קטן ביחס לצפי שלנו בשתי הדרמות שאמורות להתחולל על שטח העיר יהוד מונוסון וזה דוגמא ומופת לרעה באופן שבו המדינה מחזיקה כספים שעל פניו יש צורך סופר הגיוני לתת לעיר מענה, סופר הגיוני, אין הגיוני ממנו ועדיין אנחנו נאלצים להיות ואני רוצה, זה נתון שחשוב שנדע, עיריות מקבלות, סליחה, משרד החינוך, תקציב של בערך 50% מבינוי של, מהתקציב הרגיל של מבני חינוך ואנחנו בתחשיב הזה עם התוספת מגיעים לאזור ה-72% מעל התקציב הרגיל. אנחנו חריגים מאוד מאוד בסיפור הזה, מדובר על בית ספר פצפון של 24 כיתות.

הערה: פצפון?

יפעת זמיר: פצפון, ביחס לצורך, רגע, אנחנו-

הערה: הרבה הוצאות על הארכיאולוגיה, שכחת?

יעלה מקליס: גל, נכון אנחנו יודעים, לכן יש לנו כל מיני (לא ברור) ברשויות ולכן כמו שאמרת, לא התחלנו לעבוד לבד אלא קיבלנו הרשאה, אישור, לא הרשאה, זה לא הרשאה, זה אישור הזה המיוחד שמשרד החינוך ומשרד האוצר שנוכל לקבל, לא תיפגע זכותנו לתקצוב למרות שבנינו כבר בעצמנו את ה-6 כיתות הנוספות.

יפעת זמיר: כן אבל יש פה-

יעלה מקליס: יפעת הבנו, הבנו.

שמואל רוטמן: אי אפשר להגיד, תסתכלי זה 1.2 מיליון שקל מתוך 22 שזה 5%, זה לא-

יפעת זמיר: כן, אבל זה תוספת-

שמואל רוטמן: וזה עדיין מקבל.

יפעת זמיר: שמואל אני רוצה להעיר לך עוד דבר.

שמואל רוטמן: אני מסכים איתך דרך אגב שזה לא בסדר, יש גם גני ילדים וכו'. לא, מסכימים כולנו.

יפעת זמיר: אם התקציב של העיר הזאת יתחיל מכל מיני תוספות על כל מיני פרויקטים ואנחנו דקה לפני בניה של עוד בתי ספר, אני רוצה להאמין, על פי הצורך, נכון? אז הבלאנס בין התקציב של משרדי הממשלה, במקרה הזה משרד החינוך לבין התקציב העירוני, הרי קל להצביע עכשיו על כמה זה, על 1-

שמואל רוטמן: על 1.1.

יפעת זמיר: אז זה כאילו כלום וזה נראה מינורי וזה זניח.

שמואל רוטמן: זה לא כלום, אם את שואלת אותי צריך לבנות מבני חינוך גם על חלק מתקציב העירייה, צריך לבנות יותר-

יפעת זמיר: בסדר אבל אני אומרת, בסוף התקציב-

שמואל רוטמן: אנחנו מתקצבים-

(מדברים יחד)

יפעת זמיר: ואגב עוד לא בדקנו למה הגירעון הזה.

שמואל רוטמן: צריך להמשיך גם עם גני ילדים.

יפעת זמיר: בסדר אבל עוד לא בדקנו למה הגרעון הזה ולמה התוספות ולמה זה, כי זה כאילו אמור היה להיות באיזשהו תקציב סיכום אז אני מאוד מוטרדת-

מדברים יחד

יעלה מקליס: טוב תודה רבה על ההערה, אני מציעה-

הדר מימון: אני רוצה גם להעיר הערה.

יפעת זמיר: אני רק אסכם, סליחה רגע, את הנקודה, ואני מבקשת שוועדת הביקורת תעשה ביקורת על הדבר הזה כדי להבין א' איך חרגנו ו-ב' איך אנחנו מגיעים לתקציב עירוני גבוה בהרבה מרשויות אחרות, ביחס לתקציב ממשלתי במקרה הזה של משרד החינוך.

יעלה מקליס: טוב, כן, הדר, לגופו של עניין. דרך אגב יש פה פירוט בדיוק, כן.

הדר מימון: לדעתי הפירוט הזה מה שאתם רוצים להדגיש, כל השיח הזה והתוספת כיתות הוא לא רלוונטי. מה שאתם פה רוצים לאשר זה חריגה מהתקציב והתקציב המתוקצב זה 24 כיתות ויש פה חריגה של 1,968,000 ₪, 750,000 ₪ תוספת וחריגות (לא ברור). אנחנו בשנים עברו היינו מזמנים לכאן על בסיס קבוע את אדי ממחלקת ההנדסה, מקבלים הסברים על מה החריגות. תביאי בבקשה פירוט שאנחנו נדע על מה החריגות כאן, מי אחראי להן, זה כספי ציבור, הרבה כסף ואני רואה את זה בחומרה רבה את הדבר הזה. זה נראה לך, אם זה נראה לך דבר שהוא שאפשר להעביר אותו ככה בלי לקרוא לסדר את מחלקת ההנדסה, שזה חמור מאוד. אני רואה פה שיש פה כפלי עלויות תכנון עקב שינויים והעמדות של מבנה בית הספר מספר פעמים. 439,000 ₪, אם זה היה הבית הפרטי שלך, היית צריכה להזיז אותו ב-439,000 ₪ בתכנון, אני לא יודע מה היה קורה.

שמואל רוטמן: זה חסך 4,000,000 ₪.

הדר מימון: אני לא יודע מה היה קורה, אוקיי? אומרים כל מעשה במחשבה תחילה אבל פה אני רואה שהסכומים הם אדירים, כמעט 2,000,000 ₪, המיליון-

שימי בונפיל: אז מה הדר אם עשו טעות וצריכים לתקן אותה. סתם אני שואל, היפותטית.

מדברים יחד

הדר מימון: אבל רגע יש מי שעשו טעות, מנכ"ל החכ"ל פה, יבוא ארון החכ"ל או מחלקת ההנדסה, יסבירו לנו על מה מדובר מבחינת-

הצרה: הוא פה.

הדר מימון: בבקשה, שיסביר לנו מה מדובר מבחינת החריגות האלה 2,000,000 ₪, תבוא תסביר לנו מה זה הדבר הזה, בבקשה.

אביעד כהן: אפשר?

יעלה מקליס: טוב.

הדר מימון: כן למה לא? לדעתי כן.

אביעד כהן: טוב, קודם כל אני אתחיל מזה, אביעד כהן מנכ"ל החברה הכלכלית, שהחברה הכלכלית היא שבנתה את הבית ספר וזה לא מחלקת הנדסה, כל קומה בתיאום ובפיקוח איתם אבל האחריות היא של החברה הכלכלית, זה אחד. נתחיל מכפלי העלויות דווקא בתכנון כי זה באמת סעיף לכאורה צועק. אחד הצעדים הראשונים לפני שהתחילו בבניה זה תכננו את המבנה כמו שרצו לתכנן וכמו שרצו לבנות, וברגע שניגשו לתחילת החפירות גילו שמה עתיקות, לצערנו. כחלק משיח ארוך מאוד עם רשות העתיקות בנוגע לאיך אנחנו פותרים את זה, הם דרשו חפירות הצלה בסך של 4.5-4 מיליון ₪ כדי להסיר משם את העתיקות כדי שנוכל לבנות כמו שרצינו. אני אמנם לא הייתי אבל אם אני מביין נכון, התכנון היה כל מבנה פלוס האולם מחוברים,

מבנה אפילו בהיבט הזה שיש לו שימושים יעילים יותר ותוכנן מאוד מאוד בצורה מיטבית כדי שממש יסתיים התכנון כבר נכנסו עם השלבי ביצוע. ברגע שהבינו את הדבר הזה באו ואמרו, טוב אנחנו נתחיל לעשות פריסות שונות אחרי שאנחנו רואים בדיוק איפה העתיקות בשטח, ננתק את האולם ספורט מבית הספר ונחפש איפה אנחנו מציבים אותו בצורה כזו שאנחנו נוכל לבנות אותו בזמן, גם חשוב לציין. בסופו של דבר יש לנו תלמידים שעומדים להיכנס ב-1 לספטמבר-

הערה: מה הייתה הדרישה של רשות העתיקות?

אביעד כהן: בערך 4 מיליון ₪, אמרתי את זה, ולכן יצא ששילמנו כל כך הרבה כספים נוספים לתכנון, זה דבר אחד. הדבר הנוסף חשוב לי לציין מפני שאני נכנס לסעיף-

הדר מימון: מה זה התוספות והחריגות במבנה 750,000 שקל?

אביעד כהן: לפני שאני נכנס לסעיף 1 צריך להבין איך התקצוב בעצם עובד. בסופו של דבר יש לנו, וזה נכון לגבי כל פרויקט וזה גם הפרויקטים הסטנדרטיים במשכ"ל, אתה יודע להעריך בצורה מאוד מאוד מדויקת כמה עולה לך מבנה חינוך, אתה לא יודע כמעט אף פעם להעריך בצורה מדויקת כמה עולה לך הפיתוח. ברגע שאתה נכנס לתת קרקע אז מתחיל כל האי ודאות, אתה לא יודע להעריך את זה לפני. בגלל זה אתה מקבל או אתה מממן הקצב לקרקע בסך 2,000,000 ₪ במקרה הזה לכל החצר ועל הבינוי בדיוק מה שסיכמנו עליו בחוזה זה בדיוק מה שמשולם, אבל ההקצב אתה לא יודע להעריך מהתחלה וזה קצת הערכה ואומדן מאוד מאוד עקרוני, וזה באמת הדבר היחיד הנוסף. אני כן אסייג את מה שאמרתי כרגע וזה שתוך כדי הבניה בשלבים מסוימים מוקדמים, נוסף עוד תכלית עבודה לקבלן שזה החצר בקומה השלישית, לאור, אמנם לא הייתי אז, אבל אני מבין שלאור צרכים שעלו מהשטח באו ואמרו, חברה החצר היא קטנה משמעותית ממה שהיא הייתה קטנה פעם בבית ספר יהודה הלוי, ולכן חיפשו פתרונות יצירתיים ואמרו, טוב אנחנו נכשיר חצר בעצם גם על הגג כמו שעושים בהמון בתי ספר בערים ברחבי הארץ. אז גם התכלית עבודה הזו וגם העלות הנוספת בפיתוח של השטח יצרו את התוספת הזו. מלבד זו מה שעושים הרבה פעמים זה להחלטת המועצה בהיבט הזה, הצטיידות, אתה לא מלכתחילה בונה עליה בתב"ר הראשוני. התב"ר הזה היה לביצוע והרבה פעמים אתה מאשר תקציב הצטיידות בנפרד, באו ואמרו, בוא לא נסבך את העניינים, נעשה את כל התב"ר עם כל הצרכים ביחד ולכן אתם רואים את זה כאן אבל זה לא חריגה בשום דבר, לא תוקצב עד עכשיו הצטיידות וזה התקצוב הראשוני של הצטיידות.

הדר מימון: אבל, אגב אני לא בטוח שנוסף הצטיידות בתב"רים הקודמים.

אביעד כהן: נוסף, סליחה, 111,000 ₪.

הדר מימון: אז בוא נדייק בדברים.

אביעד כהן: סליחה, צודק 111,000 ₪.

הדר מימון: מה שאני הייתי מציע גם-

יעלה מקליס: הוא עונה לך, תיתן לו רגע לסיים.

הדר מימון: סליחה רגע, סליחה, אני עקשן, אני רוצה רגע לנסות להבין. כשאתה כאן בישיבת מועצת עיר אז אתה נותן פירוט כאיש מקצוע, אתה לא מייצג עמדה. מה שאני כן מבקש זה שכשאתם מביאים הגדלת תב"ר תביאו את התב"רים הקודמים כדי שנדע על מה מדובר. יכול להיות שאתם כותבים זה ויכול להיות שאתם גם לא מדייקים, אז אני מבקש שלהבא יהיו פה תב"רים מדויקים ותב"רי המשך שנדע מה תקצבנו ומה עכשיו אנחנו מתקצבים ביתר. אנחנו מתקצבים פה ביתר את הסכומים האלה.

יפעת זמיר: אבל זה בהמשך לבקשה שלנו לייצר תקציב מול ביצוע שזה בדיוק היה נותן את ה-

אביעד כהן: הדבר הנוסף שאני אציין, חיבור חברת חשמל. לפני שיצאו לביצוע הם לא תכננו לעשות חדר טרפו שזה היה בקשה בגלל גודל הבית ספר שחברת חשמל אמרה שהיא לא יכולה לעמוד בלי חדר טרפו באזור הזה, גם בית ספר וגם אולם ספורט וזה התוספת שאתם רואים כאן, והדבר האחרון זה דשא שהוא חלק מהתוספות ב-1 ויחד עם 1, והריסת בית ספר ישן זה משהו שלא תוקצב בהתחלה, היה כמובן צריך להרוס ואין כאן איזה חריגה, צריך להרוס את הבית ספר הישן.

יפעת זמיר: זה לא תוכנן מראש?

הדר מימון: זה עשו את זה בהתחלה עוד, זה תוקצב עוד לפני שתי קדנציות.

יפעת זמיר: הרי זה, איך, הרי-

הדר מימון: איך הרסנו את הבית ספר אם לא תקצבנו?

אביעד כהן: התב"ר בעצם שבא לאישורכם או אישור המועצה הקודמת בא ואמר, אוקיי תקציב הבינוי שהוא נסגר והוא אחד לאחד, גם זה שהיה בביצוע מול משכ"ל בתקציב הפיתוח. לא הייתה התייחסות להצטיידות שבאה אחר כך ב-111,000 ש"ח ולא הייתה התייחסות להריסת בית ספר ישן.

הדר מימון: אין דבר כזה, איזה דבר כזה, אל תגיד כזה דבר.

יפעת זמיר: זה לא הגיוני הרי.

הדר מימון: הנה הגזבר יושב פה לידך, לא תקצבו את הריסת בית הספר? אני לא מבין את הדבר הזה. מיצב בית הספר, את הורית על ההריסה שלו, לא תוקצב, איך הרסנו אותו? בלי תב"ר? לא, תגידו, בואו, אני רוצה ש- בוא נדבר חבר'ה.

גל לניאדו: אבל זה היה, זה כן היה בתוך התב"ר הכללי.

הדר מימון: אז היה בתב"ר, למה עכשיו קוראים לזה 300,000 ש"ח הריסת בית ספר ישן, לפי דעתי זה עוד חריגה שעכשיו מכסים אותה באיזה חנטרשוש. מה זה הדבר הזה?

יעלה מקליס: טוב.

הדר מימון: לא, לא, הוא מבין מצוין. גברת הריסת בית הספר זה היה הדבר הראשון שאושר לפני חמש או שש שנים, כשהרסנו את בית הספר לא הייתה יכולה להרוס את בית הספר אם לא היה מתוקצב בתב"ר, את

יודעת את זה מצוין. לבוא היום אחרי שבית הספר הושלם אחרי חמש שנים ולהגיד לי, הריסת בית הספר לא תוקצבה, אומר לי את זה איש מקצוע לידך ואת לא אומרת מילה. מה קרה לכם? ככה מדווחים אמת פה במוסד ציבורי? מה קרה לך?

יעלה מקליס: הדר, סיימת? תודה. טוב, אנחנו מעלים את זה להצבעה. מועצת העיר מאשרת הגדלה ושינוי מקורות מימון תב"ר 932, הקמת בית ספר יהודה הלוי, סך הגדלה 1,968,000 ₪, מקורות מימון קרנות הרשות-

גל לניאדו: והשינוי הוא 1,144,000 ₪, כן?

יעלה מקליס: ושינוי מקורות של 1,144,000 ₪ במקום הרשאת משרד החינוך מקרנות הרשות. מי בעד? ליאור, אלי, יוסי, שימי, רוטמן, אמנון, אורי, בני, חיים וערן. מה אתכם?

יפעת זמיר: אנחנו נגד.

הדר מימון: אני נמנע.

יעלה מקליס: רגע, בסדר, יפעת את נמנעת או נגד?

יפעת זמיר: נגד.

יעלה מקליס: יפעת נגד, הדר נמנע.

הדר מימון: אני נמנע ואני אנמק את הימנעותי בזה שהייתם מקבלים את האצבע שלי לו הייתם מדווחים אמת והייתה פה איזו שהיא (לא ברור) למה שאתם עושים כאן. הייתי מצפה ואני מצפה גם להבא שתביאו תב"רים כשמבקשים המשך מימון של תב"ר, שיבואו התב"רים הישנים כדי שיהיה לנו פה פרוש לנגד עינינו המצב האמיתי לאשורו גם כספית וגם הסברית, ושאנשי המקצוע יבואו לפה ויסבירו על מה מדובר כי אם אף אחד לא ייתן את הדין על חריגות כאלה אז אני לא יודע לאן אנא אנו באים. כספי ציבור אני מזכיר לך.

הצבעה:

בעד: 11 יעלה מקליס, שמואל רוטמן, ליאור גלבוש, אלי גרינמן, יוסי חזן, שימי בונפיל, אמנון סעד, אורי שנהר, בני רוזניק, חיים מימון, ערן קקון

נגד: 1 יפעת זמיר

נמנע: 1 הדר מימון

החלטה: מועצת העיר מאשרת ברוב קולות, הגדלת ושינוי מקורות מימון תב"ר 932 הקמת ביה"ס יהודה הלוי.

**סך ההגדלה: 1,968 אש"ח
מקורות מימון: קרנות הרשות**

סעיף מס' 3 - הגדלת תב"ר 1065 - שיפוץ מינהלת מונוסון

יעלה מקליס: תודה הדר. אנחנו עוברים לסעיף 3. אני לא מתייחסת מכיוון שממילא אתה לא מאמין אז חבל.

הדר מימון: את לא מתייחסת כי אסור לך להתייחס-

יעלה מקליס: מותר לי מתי שאני רוצה ומתי שאני רוצה גם להגיד לך וגם לא לתת לך לדבר אם אני לא רוצה. סעיף 3 הגדלת תב"ר 1065, שיפוץ מינהלת מונוסון, סך הגדלת התב"ר 85,000 אלף ₪, מקורות מימון קרנות הרשות. ביום 30.4.2018 בישיבת מועצת עיר 10/18, לאחר קריסת עץ על גג המבנה, אישרה מועצת העיר תב"ר בסך 250,000 ₪ לטובת שיפוץ מבנה מינהלת מונוסון. אומדן התב"ר התבסס על החזרת המצב לקדמותו, זאת מאחר והחלופה של בנית מבנה חדש הסתכמה בסכום הגבוה במאות אלפי ₪ מהערכת עלות השיפוץ. העבודות לשיפוץ המבנה עומדות לקראת סיום, בהתאם לתקציב שאושר. בנוסף, עלה צורך בהצטיידות שולחנות, כיסאות ועוד, וכן, איטום ושיפוץ תאי השירותים וחיבורי תקשורת אשר לא תוקצבו במסגרת אומדן שאושר לביצוע העבודות. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת הגדלת תב"ר 1065, שיפוץ מינהלת מונוסון, סך הגדלת תב"ר 85,000 אלף שקל, מקורות מימון קרנות הרשות.

הדר מימון: אני רוצה לשאול שאלה. זה עניין עקרוני, אני הייתי שמח אפילו שהיינו מקיימים על זה דיון אבל אני בצוק העיתים אני מבין שבטח לא נקיים על זה דיון. אנחנו אתמול, למעשה היום בבוקר הובא לידיעתו מכתב שעיריית יהוד הוציאה לעמותת ניצולי ביאליסטוק לגבי פינוי בית העם.

יעלה מקליס: מה זה קשור עכשיו?

הדר מימון: אני אסביר מה זה קשור.

יעלה מקליס: זה לא קשור עכשיו, זה לא נושא הדיון. אתה רוצה לדבר, לא עכשיו, זה לא קשור לנושא.

הדר מימון: בואי נישאר-

יעלה מקליס: הדר זה לא קשור-

הדר מימון: למה זה לא קשור?

יעלה מקליס: כי זה לא קשור.

הדר מימון: אז אני אסביר לך איך זה קשור, תני לי את הצ'אנס, אני אסביר לך. קצת אורך רוח.

יעלה מקליס: אני מציעה שתשאיר את זה לסוף.

הדר מימון: לא, לא, לא, תקשיבי.

הערה: הדר היא נתנה לך לסוף להעלות נושא לדיון.

הדר מימון: סליחה, היא נתנה לי, קצת אורך רוח אדון.

יעלה מקליס: אין צורך לעשות את זה עכשיו הדר.

הדר מימון: סליחה, לא, לא, לא.

יעלה מקליס: לא, סליחה אני קובעת את סדר הדיון.

הדר מימון: סליחה יש לי 10 דקות, תני לי לדבר.

יעלה מקליס: סליחה, יש לך 10 דקות לנושא הדיון.

הדר מימון: אני רוצה לדבר.

יעלה מקליס: אז תדבר בסוף על הנושא שלא קשור.

הדר מימון: לא, לא, 10 דקות.

יעלה מקליס: לא, זה לא קשור עכשיו לזה, אתה רוצה לדבר-

הדר מימון: יעלה, אתם מבקשים מאיתנו לממן כרגע את מינהלת מונוסון,

יעלה מקליס: הדר, הדר, הדר מה זה קשור?

הדר מימון: כשמדובר במבנים של ניצולי ביאליסטוק, את מוציאה מכתבי התראה לסלק את ידם.

יעלה מקליס: זה לא קשור, מה זה קשור?

הערה: זה מבנה עירוני.

יעלה מקליס: זה מבנה עירוני.

הערה: זה מבנה עירוני שמשמש רק אנשי עירייה.

יעלה מקליס: זה לא קשור.

שמואל רוטמן: זה מבנה עירייה, זה מבנה של עובדי עירייה.

הדר מימון: זכותי להבין.

יעלה מקליס: לא עכשיו.

הדר מימון: זכותי להבין.

יעלה מקליס: לא-

הדר מימון: למה לא? לאן זה שייך? זה שייך לעיריית יהוד?

שמואל רוטמן: כן.

הדר מימון: או שזה שייך לעמותה-

מדברים יחד

יעלה מקליס: זה שלנו, עיריית יהוד מונוסון.

הדר מימון: ומה לגבי הנכסים שנמצאים בעמותת מונוסון?

אורי שנהר: אבל את זה לא משפצים פה.

הדר מימון: לא, אני רוצה לשאול. יש נכסים כאלה?

אורי שנהר: כל הנכסים הם של העירייה.

הדר מימון: יש נכסים כאלה?

מדברים יחד

יעלה מקליס: סליחה, מועצת העיר, העליתי הצעת החלטה, מי בעד?

הדר מימון: מה זה מצביעים, אנחנו רוצים לדבר על זה.

יעלה מקליס: כן, מי נגד?

הדר מימון: אי אפשר לקבל הסבר?

יעלה מקליס: אתה נגד? לא, סליחה, אתה לא מדבר על זה. אתה נגד, בעד או אתה נמנע? תחליט.

הדר מימון: אני כרגע נמנע ואני מנצל את ההימנעות שלי כדי למחות, למחות, למחות.

הצבעה:

בעד: 12 יעלה מקליס, ליאור גלבוע, שמואל רוטמן, אלי גרינמן, יוסי חזן, שימי בונפיל, אמנון סעד, אורי שנהר, בני רזניק, חיים מימון, ערן קקון, יפעת זמיר

נמנע: 1 הדר מימון

החלטה: מועצת העיר מאשרת ברוב קולות, הגדלת תב"ר 1065 - שיפוץ מינהלת מונוסון.
סך הגדלת התב"ר: 85,000 ש"ח
מקורות מימון: קרנות הרשות

יעלה מקליס: ההחלטה אושרה.

הדר מימון: סליחה רגע, למחות על האופן שבו את מנהלת את הדיון בלי לתת לאף אחד להביע את עמדתו. זה לא מכובד, זה לא מכבד, זה לא דמוקרטי ואת כל ההצגה שעשית בתחילת הדיון היא בהחלט פנייך, שוב את מגלה את פנייך האמיתיות כמי שמוחצת ולא מאפשרת פתחון פה לאופוזיציה.

יעלה מקליס: תודה רבה הדר. אנחנו עוברים לסעיף 4.

סעיף מס' 4 - נטילת הלוואה ע"ס 2.4 מלש"ח לטובת הרחבת פעילות עירונית בהתאם להצעת תקציב 2020

יעלה מקליס: נטילת הלוואה על סך 2.4 מיליון ש"ח לטובת הרחבת פעילות עירונית בהתאם-

הערה: זה סעיף 5.

יעלה מקליס: 5? לא, זה סעיף 4. היינו ב-8, כן. נטילת הלוואה על סך 2.4 מיליון ש"ח לטובת הרחבת פעילות עירונית בהתאם להצעת תקציב 2020. דברי הסבר: הנהלת העיר מעוניינת להרחיב את היקף השירותים שיינתנו לתושבים בשנת 2020,

אמנון סעד: זה התב"ר של זה.

יעלה מקליס: כן, מעבר לתקציב השוטף של העירייה בתחומי חינוך נוער וצעירים, תרבות ואירועים, שירות ורווחה ועוד. בהצעת התקציב שהובאה למועצת העיר ביום ה-30.12.2019 הוגדרו פעילויות שונות כ"פעילויות מותנות", קרי, העירייה תוכל לממש אותן רק בכפוף להגדלת התקציב השוטף באמצעות נטילת הלוואת גישור בסך 2.4 מלש"ח, אשר תיפרע מהמקורות התקציביים והתזרימיים שיעמדו לרשות העירייה החל משנת 2020 עם סיום פירעון האג"ח שהעירייה הנפיקה בשנת 2006. הצעת ההחלטה, מועצת העיר מאשרת נטילת הלוואת גישור על סך 2.4 מלש"ח מבנק מסחרי בתנאים של עד פריים פלוס 0% ריבית לתקופה, כלומר פריים, תקופה של 5 שנים.

אמנון סעד: אני הייתי סומך עליך שתוציא פריים מינוס.

גל לניאדו: לא, זה פריים מינוס, אמרתי עד אבל אני לא יכול-

אמנון סעד: אתה לא יכול לכתוב את זה אז תוציא פריים מינוס. אני יכול על הגב שלך גם לקחת הלוואה בפריים מינוס? למה לי לוקחים פריים פלוס הכלבים האלה.

מדברים יחד

יפעת זמיר: אמנון זו השאלה שבאמת מעניינת אותך? באמת אני שואלת, זאת אומרת הפריים, אני סומכת על גל 200% אבל לקחת הלוואה על 2.4 מלש"ח לטובת אמירה עמומה כמו הרחבת פעילות עירונית-

שימי בונפיל: למה? קיבלתם פירוט.

יעלה מקליס: קיבלתם פירוט.

יפעת זמיר: אני רוצה להזכיר שאנחנו ביקשנו תכניות עבודה, ואנחנו דיברנו פעילויות מותנות שלא קיבלנו. מה זה פעילויות מותנות?

יעלה מקליס: יש פירוט.

הערה: היה בספר התקציב, הדפים האחרונים.

יעלה מקליס: יש טבלה מסודרת.

יפעת זמיר: חבר'ה פעולות מותנות שנישאל בדיון בתקציב, אמרו אנחנו נגיע לזה.

מדברים יחד

יפעת זמיר: מבחינתי ספר התקציב בשורות שניתנו לי, אותי הן לא מספקות. אם יש פה פעילויות שאפשר לפרט אותן, לדבר על תכניות עבודה או להגיד אנחנו לוקחים על אותן שורות, כותרות נחמדות שבהן באמת כולנו היינו רוצים להיות במקום הזה, אז אוקיי. אם זה מה שיש לומר, זאת אומרת על פי ספר התקציב שאפשר לצטט אותו, הוא פה מולי

הערה: אז יש לך את זה בסוף, צבוע בצהוב.

יפעת זמיר: אני מכירה את הטבלה, אני אומרת שוב, לתת את הכותרות האלה שאין בהן בסופו של דבר לא מדדי ביצוע ולא מדדי הצלחה, אני שואלת אם זה, אם זו התכנית שעל פיה אנחנו רוצים לבקש את ההלוואה אז בסדר, אני שואלת את השאלה.

בני רזניק: מה לפי דעתך הייתה תכנית שעל סמך זה כן תאושר ההלוואה?

יפעת זמיר: איזה תכנית? אני דיברתי על זה בישיבת,

בני רזניק: לא, ושם יש איזה 20 פעילויות שמתכנסות ב, נגיד יש לנו לדוגמא השתלמות של עוברי עירייה ב- 100,000 ש"ח, אז מה היית רוצה, איך היה נכון להציג את הסעיף הזה, לפי דעתך?

יפעת זמיר: יפה אז זה שאלה נהדרת ו-

בני רזניק: כי יש בתוך זה שיש גם 30 כאלה אז שימי לב.

יפעת זמיר: יפה אז השאלה בעיניי בני, היא שאלה ש- אתה עונה לי באופן טקטי, אתה אומר לי-

בני רזניק: למה טקטי?

יפעת זמיר: אני אסביר, כשאתה אומר לי יש פה עניין עקרוני ש, כשאתה אומר לי יש פה שורה של השתלמויות, לא אחת, 30, ויש פה את כל השורות שקראנו את כולן, זה נחמד. אני שואלת שאלה עקרונית למה זה מתכנס? מה תכנית העבודה הכללית ומה, סליחה, החזון והיעדים של אותה תכנית עבודה כללית? מה אנחנו מצפים להשיג בתום אותן השתלמויות? אתה יכול להגיד לי, אני רוצה לקיים השתלמויות כי אני חושב שבעקבות ההשתלמויות הללו החינוך של אותן שכבות יעלה מדרגה X ל-Y. אני לא ראיתי תכנית עבודה מהסוג הזה, אני ראיתי שורות טקטיות שמדברות על פעילויות נקודתיות שאין בהן שום ראיית חזון-

מדברים יחד

יפעת זמיר: אני מציעה לעשות הפסקת אוכל אם לא מקשיבים.

הערה: צריך לפקס את האנשים.

יפעת זמיר: אין בעיה אז אפשר לעשות הפסקה.

בני רזניק: אני הייתי פותח את זה גם כן.

יפעת זמיר: תפתח ותראה על מה אני מדברת וזה הייתה-

אורי שנהר: יפעת אבל אם ראית את החלטת הדיון בוועדת הכספים, נאמר שם, התקציב אושר בישיבה הקודמת ונאמר שם, איפה גיל?

גיל סימנהויז: כאן.

אורי שנהר: גיל אמר לנו שלקראת התקציב הבא יהיה-

יפעת זמיר: מה זה התקציב הבא, 2021?

אורי שנהר: כן.

גיל סימנהויז: לא 2021, התקציב הבא.

הערה: השנה הזאת.

אורי שנהר: כן, שכבר לא יאושר יחד עם התקציב.

גיל סימנהויז: השנה אנחנו נציג את תכניות העבודה מסודרות מאושרות תקציב בפברואר, ובשנת 21' ביחד עם הצעת התקציב יוגשו תכניות עבודה מסודרות.

אורי שנהר: זאת אומרת שכבר בפברואר, נגיד אפילו מרץ כדי לא לכבול אותו, יהיו תכניות שיהיה להן קשר עם התקציב שאושר.

גיל סימנהויז: אמת.

יפעת זמיר: אז אני אומרת שוב-

אורי שנהר: אני חושב שאנחנו מדברים על עוד חודשיים.

יפעת זמיר: אני אמרתי את זה גם בישיבת התקציב ולא (לא ברור) אני אמרתי שקשה לי מאוד לאשר תקציב שאין לפחות תכניות עבודה מהותיות ולא טקטיות כמו שבני עכשיו קורא את השורות כי זה בעיניי טקטי.

בני רזניק: לא אבל בוא נראה את- אלוהים נמצא בפרטים קטנים ... בפרטים הקטנים. אם כתוב למשל פיתוח קהילה בן תרבותית, מרכז גישור, 44,000 ₪, ההערה זה תכנית לקידום הסבלנות, תכנון עבודה בבתי הספר, סדנאות, ליווי פעילים אז האם מה שהיה מספק אותך זה שהיינו כותבים ככה, בינואר תהיה הרצאה ביהודה הלוי שעולה 2,000 ₪-

יפעת זמיר: לא, ממש לא, סליחה אנחנו לא, אני יכולה, אני אמרתי ואני לא-

בני רזניק: בפברואר אנחנו נעשה ביובל ב-3,000 שקל, אני פשוט לא יורד לסוף לדעתך.

יפעת זמיר: חבל אבל אני יכולה להעביר לעיון תכניות עבודה שמדברות על אסטרטגיה ולא רק על טקטיקה.

בני רזניק: אז היינו צריכים לכתוב-

יפעת זמיר: רגע שנייה, לזרוק סדנאות למורים, לתלמידים, זה בכלל לא משנה. לזרוק אותם בשורת רצף של הוצאות, כדי שזה יתכנס לאיזשהו רעיון מסדר של קשר בין חינוך על כל הרצף לבין חינוך פורמלי וא-פורמלי, אני לא רואה את זה קורה. עכשיו אני אומרת שוב, אני לא, אם העירייה התחילה ולשמחתי זה בעקבות הלחץ שלנו להתכנס לתוך תכניות עבודה, זה משמח אותי ועדיין אני חושבת שלאשר הלוואה כזאת בלי לראות תכנית עקרונית, הרי התכנית הוצגה, נכון היא הוצגה וכנראה בישיבות כאלה ואחרות.

אורי שנהר: איפה היא הוצגה ?

יפעת זמיר: אני לא יודעת, תכניות העבודה לא הוצגו ?

בני רזניק: יש תכניות עבודה של האגפים אבל לא יודע, אולי באמת, אני אשמח לראות, תעבירי לי אחד כזה, נלמד משהו חדש.

אורי שנהר: אבל יפעת חבל, אומרים לך ש, שנייה, אומרים לך, את מבקרת תכנית שאת לא ראית, גם אני לא ראיתי.

יפעת זמיר: נכון, אז זה חמור מאוד.

אורי שנהר: רגע, נכון ולכן היה על זה דיון, ראית, בוועדת כספים.

יפעת זמיר: לא היה על זה דיון.

אורי שנהר: היה בוועדת כספים דיון ואכן יש החלטה אופרטיבית שעכשיו שמעת-

ערן קקון: יש ישיבה כל שנה בחיל הקשר שמנהלי אגפים מציגים את התכניות.

אורי שנהר: שנייה, שגיל אמר, שנייה, גיל, יפעת אני משיב לך. גיל בא ואמר שבפברואר תהיה תכנית, יכול להיות שהיא לא תהיה טובה אבל בואי תראי אותה ונקיים דיון.

יעלה מקליס: תודה רבה.

הדר מימון: אני רוצה גם-

ערן קקון: שנה שעברה עוד בחיל הקשר.

יעלה מקליס: הדר כדי למנוע-

יפעת זמיר: ערן, האופוזיציה לא מוזמנת.

ערן קקון: למה הוא לא היה בקואליציה.

יפעת זמיר: זה לא משנה, אני לא הוזמנתי (לא ברור) שזה חמור אגב, במועצות אחרות נעשה דיון מאוד מאוד משמעותי כולל אגב דברים (לא ברור) שנאמרים ואולי גם משתנים בתכניות העבודה, סך הכל יש לנו מה לומר, אנחנו אנשים לא-

חיים מימון: אבל עוד לא היה דיון על תכנית עבודה.

יפעת זמיר: אז זה מה שאני אומרת.

מדברים יחד

יפעת זמיר: אני מביעה את האופן ש-

חיים מימון: כן, אבל אי אפשר לעשות הכל בדיעבד ומעכשיו לעכשיו. להכין תכנית עבודה רצינית לוקח זמן, צריך לעבוד חצי שנה על תכנית עבודה.

יפעת זמיר: בוודאי אבל אתה רוצה, אבל האגף פה אין להם תכנית עבודה.

חיים מימון: אז הטענה שלנו מחזקת, גיל פה הוא פחות מחצי שנה בתפקיד-

יפעת זמיר: אין שום בעיה, הכל בסדר אבל לקחת הלוואה כשאינ תכנית-

חיים מימון: אי אפשר, אי אפשר ביצוע יש מאין, זה סתם להיתקע עכשיו על העניין הזה.

יעלה מקליס: אבל את מדברת על 2.4 אחוז שזה-

יפעת זמיר: 2.4 מיליון, לא אחוז.

יעלה מקליס: זה אחוז כל כך קטן בתקציב.

יפעת זמיר: זה לא משנה.

יעלה מקליס: זה בטח לא נושא לאסטרטגיה וטקטיקה. כן, טוב הדר, לגופו של עניין.

חיים מימון: בא גיל ואומר השנה אני עד סוף פברואר מציג תכנית עבודה, לשנה הבאה בעזרת השם עם התקציב, בצד התקציב תופיע תכנית עבודה, מילה במילה מה שגיל אמר, תקן אותי אם אני טועה.

יפעת זמיר: לא, מה שאני אומרת זה שקיימת תכנית עבודה חיים, קיימת תכנית עבודה.

אמנון סעד: אבל אני אומר שהיא לא מפורטת.

יפעת זמיר: אני בטוחה שהיא גם מפורטת אצל מנהלת האגף, אחרת אוי ואבוי לנו.

מדברים יחד

אמנון סעד: בהתחלה פנית אליי עם השאלה ואז כולם ענו לך, אני אגיד לך. תראי, לעניות דעתי, אני עוד פעם אומר, כשמתכננים כל מיני פעילות והכל, לא תמיד אפשר לתת את כל הסקירה של כל מה שאמורים לעשות מלכתחילה, זה אמור להיות ככה, את צודקת בזה שאנחנו אמורים לקבל תכנית די מפורטת מצד אחד. מצד שני, בא התקציב ורצו בתוך התקציב הזה לשריין כספים מסוימים לחינוך שלא ידעו באותה העת בדיוק לאן הולכים, בדיוק מה התכניות. אנחנו רק יכולים לנסות ולקוות ולפנות לגיל שבפעם הבאה שכשיגישו תכנית, תקציב כזה, באמת כבר תהיה תכנית מפורטת. אנחנו נותנים לך את הקרדיט ולמנהלת אגף החינוך החדשה שאני לא ראיתי אותה, שבאמת בשנה הבאה-

אורי שנהר: היא הייתה פה.

אמנון סעד: אז אני לא ידעתי שזאת היא, אולי דמיינתי אותה אחרת כי אני חושב שלא הייתי פה הרבה זמן, ובאמת יש צדק בדברים שלך, אני לא אומר שזה נטול צדק לחלוטין חס ושלום, שבפעם הבאה זה באמת יהיה ממש ממש מפורט ונדע כשאנחנו מצביעים עבור כסף, נדע לאן הוא הולך אבל מתוך ניסיון בתוך המערכת הזאת, אני אומר שזה קשה להביא את זה עד הסוף. עוד נקודה שאני רוצה להגיד-

יפעת זמיר: אתה מדבר על המערכת הזאת, מערכת של עיריית יהוד.

אמנון סעד: מערכת של עירייה, אני גם הייתי בתוך המערכת הזאת וגם הייתי בתפקיד אופרטיבי ולא תמיד אפשר לעשות את הדברים עד התחשיב הכי הכי זה ואת התכנית הכי-כן, אז אני אומר את יודעת מה, מי שנמצא פה בתהליך של למידה, אני נוטה לתת קרדיט, אני אומר לך את האמת. אני באתי עם הגישה הזאת לקדנציה הזאת, יש פה אנשים חדשים, אני רוצה שהם יצליחו ואני נותן את הקרדיט. עם זאת את צודקת במה שאת אומרת, אני מקווה שבאמת להבא התכניות יהיו מפורטות לפני שאנחנו מצביעים על הכסף ויש פה אנשים חדשים, אני מאמין שהם יעשו את זה.

יעלה מקלס: טוב, אנחנו חוזרים למה שגיל אמר בישיבת התקציב. הדר אתה חייב לדבר כאילו?

אמנון סעד: הוא דיבר, מה את רוצה? למה עכשיו את פותחת תיבת פנדורה? הוא דיבר.

הדר מימון: אני אגיד לכם מה עמדתי. קודם כל אני שמח מאוד שאתם כל כך מאפשרים וסובלניים לחבר מועצה לדבר בזמן שמוקצב לו.

יפעת זמיר: אם כל פעם נצלם אז אולי יראה כך.

הדר מימון: אבל זה באמת לא נעים ההערות האלה יעלה, ואני חושב שחברים כשאתם מדברים אז אני לא מתפרץ לדבריהם ולא מתחיל לספור לכם את הדקות אבל אם את רוצה להפעיל את השעון, אם את כבר מצלמת, תפעילי את השעון שתראי איך ישיבות מועצה באמת מתנהלות פה כשאת מפעילה שעוני עצר של 10 דקות, אז עכשיו אני אגיד לך. בנושא הזה של קבלת הלוואות אני סבור שאנחנו צריכים להסתכל על זה בשתי נקודות מבט. אחת, אם זאת הייתה הלוואה כמו שאתה הולך ולוקח הלוואה לבית שלך, לעסק המשפחתי שלך, לבית שלך ואתה חושב על העתיד האם ההלוואה הזאתי יש דרך להחזיר אותה, האם במסגרת השוטף אני יכול להחזיר אותה או שההלוואה הזאת זה עוד איזשהו מסוג כניסה (לא ברור). אני חושב שהגזבר שלנו, הוא יידע והוא יודע יותר טוב מכולנו, איפה אנחנו עומדים. הוא הסביר לנו בפעם הקודמת שהולכים להשתחרר תקציבים עודפים, כביכול מהחזר הלוואות (לא ברור) או משהו כזה ו-

מדברים יחד

הדר מימון: אג"ח, סליחה, מסיימים את האג"ח ואז יהיה לנו עודף תקציבי.

שמואל רוטמן: 12,000,000 ₪ בשנה.

הדר מימון: 12,000,000 ₪ בשנה.

שמואל רוטמן: יתפנה לנו משנה הבאה 12,000,000 ₪ שזה הרבה יותר מעשי מ-6%, זה תקציב חופשי לגמרי.

הדר מימון: אז עכשיו השאלה היא האם אנחנו כשאנחנו הולכים לקבל הלוואה של 2.4 מיליון ₪, האם זאת ההלוואה שהיא טובה לנו? האם זה מקסימום הפעולות שאנחנו רוצים לתת לילדים שלנו? אנחנו יודעים שבתקופות כאלה הילדים בסך הכל מתבגרים וכל ילד שמתבגר הוא כבר לא ייחנה מאותם שירותים-

אורי שנהר: אתה מציע להגדיל את ההלוואה?

יעלה מקליס: להגדיל את זה?

הדר מימון: אני שואל האם בחנתם-

שמואל רוטמן: לא, זה לא מצחיק דרך אגב. אני חושב שצריך להגדיל.

הדר מימון: אני שואל בצורה רצינית, האם בחנתם את הדבר הזה? האם יש מקום להגדיל את הסכומים האלה? כי בסך הכל השירותים, אם זה עבור שירותים עבור הילדים שלנו והילדים שלנו מתבגרים והולכים ולא מקבלים את השירותים האלה, אז האם יש מקום להגדיל את השירותים האלה לילדים שלנו אלא אם השירותים המיטביים בשבילם. מה אומרת על זה ראש מחלקת החינוך, אני מניח שהיא פה בטח בדיון הזה שמיטב התקציב מגיע למחלקה שלה או ל-

יעלה מקליס: אז אני אענה. חלק גדול מהתקציב באמת מגיע לתוכנית חינוכית של חדשנות בחינוך, חלקכם יפעת הייתה, בנושא של התוכנית של אייל דורון או שווה ערך אליה, שבהחלט הכוונה שלנו גם לקחת היום את הכסף ולא לחכות ל-2021 מתוך ידיעה כמו שאמר הדר, שהנושא של חינוך זה לא נושא של זבנג וגמרנו אלא זה תהליך שלוקח זמן עד שאתה קוצר את הפירות ולכן היה כדאי להתחיל אותו עכשיו. הנושא של הסכום, התחלנו עם הסכום הזה, אנחנו בהחלט שוקלים גם להגדיל אותו במהלך השנה וכל החלטה בעניין הזה כמובן תבוא לשולחן הזה. אז אם כולם מסכימים שהסכום הזה הוא ראשוני אז בואו נצביע ונמשיך הלאה.

הדר מימון: מה שאני רק מבקש זה שהדבר הזה ייעשה במחשבה תחילה. אחד, לדעת שיש לנו מאיפה להחזיר את הכספים, לדעת ולנתב את הצרכים שלנו ואת מה שאנחנו רוצים לעשות ולקבל החלטות מושכלות בנושא הזה.

יעלה מקליס: בסדר.

הדר מימון: לא כל יום לוקחים הלוואות ולא כל יום מתפנה לנו תקציב בסכומים כאלה.

שמואל רוטמן: באנגלית אומרים על זה NATURAL MORE, נכון?

יעלה מקליס: כן, הצעת החלטה, מועצת העיר מאשרת נטילת הלוואת גישור על סך 2.4 מיליון ₪ מבנק מסחרי בתנאים של עד פריים פלוס 0, פריים, ריבית לתקופה של חמש שנים. מי בעד?

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, נטילת הלוואת גישור ע"ס 2.4 מלש"ח מבנק מסחרי בתנאים של עד פריים+0% ריבית לתקופה של 5 שנים.

סעיף מס' 5 - פתיחת תב"ר לנטילת הלוואת הגישור כאמור בסעיף 4 לעיל

יעלה מקליס: סעיף 5, לפתוח תב"ר לסכום הזה, צריך לחזור על זה. אפשר להצביע ישר?

כולם: כן.

יעלה מקליס: מועצת העיר מאשרת פתיחת תב"ר לנטילת הלוואת גישור כאמור בסעיף 4 לעיל, סכום התב"ר 2.4 מיליון ש"ח, מקורות מימון הלוואה בנקאית. מי בעד?

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד פתיחת תב"ר לנטילת הלוואת הגישור כאמור בסעיף 4 לעיל. סכום התב"ר: 2.4 מ"ש"ח מקורות מימון: הלוואה בנקאית

סעיף 6 - פתיחת תב"ר שכירות בעבור מבנה משרדים ושירות של האגף לשירותים חברתיים

יעלה מקליס: סעיף 6, פתיחת תב"ר שכירות בעבור מבנה משרדים ושירות של האגף לשירותים חברתיים, סכום התב"ר 320,000 ש"ח, מקורות מימון, קרנות הרשות. דברי הסבר, בהמשך לאישור מועצת העיר מה-4.11.19 להתקשרות בהסכם שכירות למבנה ברחוב שבזי 14, בעלות של 20,000 ש"ח ובתוספת מע"מ לחודש, אשר ישמש את האגף של השירותים החברתיים, העירייה מבקשת כעת לפתוח תב"ר על סך 320,000 ש"ח לצורך מימון שנת השכירות הראשונה 2020 והוצאות תחזוקה מינימליות כגון ניקיון שוטף. המימון מתאפשר מקרן עודפים של התקציב הרגיל. אני חושבת שדנו בזה הרבה בפעם הקודמת.

חיים מימון: כן אבל לא אישרנו את זה? אני לא מבין.

חיים מימון: זהו, זה גם מה שאני לא מבין. לפני, בישיבה הקודמת-

יעלה מקליס: בגלל שזה כבר 2020 אז אישרנו את זה ב-2019 ואמרנו שב-2020 נביא תב"ר ייעודי וזה בדיוק התב"ר, אז מאחר וכולנו בעניין הזה חושבים שאישרנו אז בואו נאשר את זה. מועצת העיר-

הדר מימון: ספרו אז את המטראז' שאנחנו שוכרים או ש-

יעלה מקליס: כן, הם ספרו. מועצת העיר-

הדר מימון: מי ספר? בדקתם את זה?

גיל סימנהויז: בדקנו לפי הארנונה.

הדר מימון: לפי הארנונה, אנחנו משלמים שכירות?

גיל סימנהויז: יש מדידה של הארנונה ויש מדידה של המטראז'.

הדר מימון: תוקן המטראז' או לא תוקן?

גיל סימנהויז: אני לא זוכר בעל פה, 390 ומשהו, כמעט 400 מטר.

הדר מימון: אז אנחנו משלמים גם על הקירות? אני רק רוצה להבין.

גיל סימנהויז: השכירות היא 398 מטר, הארנונה היא-

הדר מימון: לא כי אז הבנו ש-

הערה: זה צריך להיות הפוך גיל, הארנונה יותר,

הדר מימון: לפי המטראז' של ה-

גיל סימנהויז: הנכס שאנחנו שוכרים אותו הוא 398 מטר-

הדר מימון: כן, אבל היה כתוב בהסכם שכירות זה לפי השובר ארנונה של עיריית יהוד. בשובר הארנונה אנחנו משלמים עליו ברוטו או אנחנו- אני רציתי להבין אם אנחנו משלמים גם שכירות ברוטו ברוטו.

גל לניאדו: לא, רגע, רגע אבל בוא נעשה בצורה ברורה, הסכום לא ישתנה.

הדר מימון: שילמת את זה לפי מטר רבוע, מה אתה אומר לא ישתנה? אז המטראז' לא ישתנה.

גל לניאדו: לא, סכום השכירות הוא 20,000 אלף שקל לא ישתנה לפי 398 מטר שבארנונה.

הדר מימון: אז לא תיקנתם את זה, זאת אומרת אנחנו משלמים פר מטר לפי הברוטו ברוטו, זה מה שאתם אומרים לי.

גיל סימנהויז: כן.

הדר מימון: אז דיברנו על זה פעם שעברה שתתקנו את זה ולא תיקנתם.

חיים מימון: תמיד משלמים לפי ברוטו.

הדר מימון: לא, לא, סליחה עם כל הכבוד, כשאתה שוכר נכס אתה משלם לפי המטרים שאתה שוכר, לא לפי ברוטו ברוטו.

אורי שנהר: מזמן לא שכרת נכס.

הדר מימון: סליחה, אני יודע על מה אני משלם.

אורי שנהר: זה יחס של 1 ל-3 לפעמים-

הדר מימון: לא, לא, זה לא קשור לארנונה.

אורי שנהר: לא קשור לארנונה.

הערה: חבר'ה בוא נתקדם.

יעלה מקליס: אוקיי, הצעת החלטה.

אורי שנהר: רגע יש בזה גם צד, יש פה צד חגיגי.

יעלה מקליס: כן, לא, רציתי קודם שיאשרו, אחרי זה חגיגי.

אורי שנהר: לוקחים אגף שהיה במצב לא טוב-

יעלה מקליס: נכון, מועצת העיר מאשרת פתיחת תב"ר שכירות מבנה משרדים ושירות של האגף לשירותים חברתיים, סכום התב"ר 320,000 ש"ח, מקורות מימון קרנות הרשות. מי בעד ?

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, פתיחת תב"ר שכירות מבנה משרדים ושירות של האגף לשירותים חברתיים.

סכום התב"ר: 320 אש"ח

מקורות מימון: קרנות הרשות

יעלה מקליס: אני רוצה להגיד באמת שזה אירוע חגיגי שבו אנחנו מרווחים את משרדי העירייה ואנחנו מאפשרים לתת שירות יותר טוב לתושבים על ידי זה שאנחנו מוציאים את אגף הרווחה לשירותים חברתיים מתוך בניין העירייה שצר מלהכיל את כל השירותים שאנחנו רוצים לתת לתושבי העיר. המקום נבחר אחרי בחינה של מספר מקומות, הוא יעבור שיפוץ קל, נבדק נושא הנגישות ואושר, ויש פה גם אמירה מאוד חזקה לגבי השירותים החברתיים ביכולת של התושבים להגיע למשרדים שהם מסודרים ולעבודות הסוציאליות לעבוד בתנאים הרבה יותר מכבדים גם עבור השירות שהם נותנים וגם עבור התושבים שמקבלים מהם שירות, ואני מברכת באמת את מנכ"ל העירייה ואת אודליה שעסקו במלאכה ושנוכה-

אלי גרינמן: ומחזיק תיק הרווחה.

יוסי חזן: אני גם רוצה להצטרף לברכות.

יעלה מקליס: סליחה, מחזיק תיק הרווחה, השירותים החברתיים, כן, שלך, סליחה.

מדברים יחד

הדר מימון: אולי גם תוציאו אותנו מהמרתף פה בשעה טובה לאוויר העולם, לנהל ישיבות מועצת עיר גם עם קהל בצורה מכובדת ולא תחביאו אותנו פה במרתף כבר שנה שנייה. אני רק מציע לך-

שמואל רוטמן: דרך אגב, אחרי חיסול סולימאני אני מציע שתיזהר.

מדברים יחד

הדר מימון: אני גם מציע שיכול להיות שאפשר לקיים את ישיבות מועצת עיר בכניסה לבניין העירייה, בכניסה איפה ששמתם עכשיו את המקרן, שמה אפשר לקיים ישיבות מועצת עיר, אני לא מבין למה אנחנו צריכים להתחבא פה במרתף, זה לא מכובד גם.

יעלה מקליס: אנחנו לא מתחבאים.

הדר מימון: בכניסה, איפה שהתשלומים, איפה שיש מסך שמה, למה אנחנו צריכים לשבת פה כל הזמן בחדר החנוק הזה.

יעלה מקליס: תודה רבה.

הדר מימון: אנחנו לא מסתתרים מהתושבים, יעלה.

יעלה מקליס: אנחנו ממש לא מסתתרים. אם היינו מסתתרים, לא היינו שמים מקרן.

הדר מימון: לכבד את החוק ונצא-

יעלה מקליס: זה החוק.

הדר מימון: לא, החוק הוא לא במרתף.

יעלה מקליס: אנחנו עומדים בדרישות החוק.

הדר מימון: את לא עומדת בדרישות החוק.

יעלה מקליס: אני עומדת.

סעיף מס' 7 - אישור מועצת העיר להעסקתו של מר רועי דביר כעוזר אישי לראש העיר, במשרת אמון, בחוזה בכירים, במשרה מלאה בטווח שכר שבין 35%-45% שכר מנכ"ל העירייה

יעלה מקליס: סעיף 7 - אישור מועצת העיר להעסקתו של מר רועי דביר כעוזר אישי לראש העיר, במשרת אמון, בחוזה בכירים, במשרה מלאה בטווח שכר של 35% - 45% משכר מנכ"ל. מר רועי דביר נבחר לתפקיד של עוזר ראש העיר, הוא מועסק לפי הנחיות משרד הפנים, הוא נמצא פה. נוסח החוזה צורף לכם, לא סליחה, הוא נקבע על ידי משרד הפנים והוא קבוע. המשרה מתוקצבת וגם קורות החיים נשלחו. רועי פה?

רועי דביר: כן.

יעלה מקליס: כמה משפטים על עצמך, רועי.

רועי דביר: ערב טוב לכולם, אני רועי דביר, תושב יהוד. בארבע השנים האחרונות, אני משמש בעיריית רמת השרון כעוזר מנכ"לית וזהו. אני רוצה לעשות SHIFTING לעיר שאני חי בה, גדל בה, להשפיע השפעה בתפקידים האלה כמובן ביום-יום של כל אחד מאיתנו, של כל התושבים בהיקף הגדול המוניציפלי.

אמנון סעד: אתה במקור מיהוד?

רועי דביר: לא.

אמנון סעד: הצצת ונפגעת?

רועי דביר: אם הצצתי ביהוד ונפגעתי?

אמנון סעד: כן.

רועי דביר: חמותי.

בני רזניק: אז זה נפגעת והצצת. קודם הוא נפגע, אחרי זה הוא הציץ.

אמנון סעד: הבנתי, הפחד מוביל אותו.

יפעת זמיר: איזה שבט צופים הקמת? סתם מסקרן אותי, כי לא כתוב.

רועי דביר: "שקמה" ברמת גן. ליוויתי, הוא התחיל בהתחלה כתנועת נוער ואחרי זה ליוויתי עוד אחורה-

הדר מימון: מסלול של ראש עיר יש לך פה.

רועי דביר: הרבה עם נוער, צופים, תנועות נוער.

אמנון סעד: אתה יודע, הוא לא החמיא לך פה עכשיו, הוא שיסוף אותך פה, הוא ניסה בכל אופן.

יעלה מקליס: הוא מנסה.

הדר מימון: אני חייב להגיד, אני חייב לציין, רועי אני חייב לציין שקורות החיים באמת מרשימים, זה באמת תפקיד שאנחנו מקווים באמת שתהיה פה לעזור ראשת העיר ובאמת תוכל להאיר את עיניה ולהאיר את דרכה בכל העניינים, שלפעמים ממרום חדרה, קשה לה לראות אותם, כנראה קצת מסתיר לה.

אורי שנהר: להוריד אותו, זו לא תהיה בעיה.

הדר מימון: אני רוצה להגיד לך, שמי הדר מימון, אני רוצה להגיד לך שבעבר כשכיהנו פה אנשים שגרו בעיר יהוד, התפקיד הזה של עוזר ראש העיר היה תפקיד מאוד מאוד בעייתי מהבחינה הזאת שהיו היתקלויות גם מבחינת-

שימי בונפיל: הוא לא מוכר בעיר.

הדר מימון: הוא מוכר בעיר, הוא יהיה מוכר בעיר, בתפקיד החדש יהיה עליו הרבה לחץ. אני באמת מאחל לך בהצלחה ותעשה את התפקיד בצורה טובה ורק אנחנו פה נרוויח מזה.

אמנון סעד: אני לא זוכר נאום כזה של הדר למישהו.

יעלה מקליס: הצבעה. רועי, לפורמליסטיקה, צא החוצה. מועצת העיר מאשרת את העסקתו של מר רועי דביר כעוזר אישי לראש העיר החל מיום 12.1.2020 או במועד בפועל בחוזה בכירים, במשרה מלאה, בטווח של 35% עד 45% משכר מנכ"ל העירייה. מי בעד?

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את העסקתו של מר רועי דביר כעוזר אישי לראש העיר, החל מיום 12.1.2020 בחוזה בכירים, במשרה מלאה, בטווח שבין 35%-45% משכר מנכ"ל העירייה.

יעלה מקליס: תחזירו את רועי. רועי, אושרת פה אחד סביב השולחן הנכבד הזה. אני בטוחה שתסייע בידי לעשות את העבודה בצורה טובה, מקצועית ונעימה. תודה רבה.

סעיף מס' 8 - אישור הארכת שירותו של העובד מר יהודה עובד בתפקיד ראש צוות תחזוקה עד ליום 30.6.2020

יעלה מקליס: סעיף 8 - אישור הארכת שירותו של העובד מר יהודה עובד בתפקיד ראש צוות תחזוקה עד ליום 30.6.2020. יהודה עובד מנהל את צוות התחזוקה העירוני העוסק בין היתר בתיקון מפגעים במרחב הציבורי, צביעה, טיפול בתמרורים, גדרות, מתקני משחק, ריהוט רחוב, צביעת מדרכות/קירות ועוד. למר יהודה עובד מלאו 70 ביום ה-28.8.2019 ועבודתו הוארכה באישור מועצת העיר עד ליום 31.12.2019. כעת מבקשת העירייה להאריך את תקופת העסקתו בחצי שנה נוספת עד ליום 30.6.2020 וזאת בהתאם להמלצת

ועדת שירות מיום 23.12.19. בהתאם לחוזר מנכ"ל, נדרש אישור מועצת העיר לאחר המלצת ועדת הארכת שירות ואישור ראש העיר להארכת השירות. מישהו צריך מילים טובות-

יפעת זמיר: יש לי שאלה פורמלית. עד כמה אפשר להאריך?

אלי גרינמן: 73.

אמנון סעד: מה פתאום, רבותיי.

יפעת זמיר: אבל הגיל הוא 67.

הדר מימון: שנה אחת, לא? שתי הארכות, לא?

יעלה מקליס: אפשר בתוך העירייה, מ-70 ומעלה צריך אישור מועצת עיר.

אמנון סעד: אני מזכיר לכם את אילנה יעקבי.

מדברים יחד

יפעת זמיר: לא, אין בעיה אבל אני אומרת אם זה עובד מסור ומוערך למה להאריך לזמן קצר, אם הוא מעוניין והוא עושה תפקיד-

מדברים יחד

הדר מימון: לא מצאתם עובדים? לא, אין כמוהו פשוט.

יפעת זמיר: זה מה שאני אומרת.

יעלה מקליס: הייתם צריכים לראות את הבן אדם עובד ביום-

יפעת זמיר: אבל זה מה שאני אומרת, אם יש אפשרות להאריך לא ב(לא ברור).

אמנון סעד: אבל זה כל פעם בחצי שנה כמו שהיה עם אילנה יעקבי.

אלי גרינמן: אני יכול מילה עליו?

יעלה מקליס: כן בוודאי.

בני גרינמן: אני מכיר אותו כבר הרבה שנים ותאמינו לי זה עובד מצוין ובן אדם מצוין-

הערה: אין חולק.

אלי גרינמן: יושב פה מחזיק תיק איכות הסביבה לשעבר שגם יכול להגיד אותן מילים.

יפעת זמיר: אבל זה מה שאני אומרת שאי אפשר לא להאריך-

מדברים יחד

אמנון סעד: אני אגיד לך משהו, אני העסקתי אותו פעם באופן אישי, הוא היה מנהל אצלי של אחד הפאבים, וכשהגעתי לעירייה ב-2003 שלפתי אותו מתוך בית ספר, הוא היה אב בית, הבאתי אותו לפה. כל מילה מיותרת, מי שלא מכיר את העבודה שלו-

יפעת זמיר: גיל, עד מתי אפשר להאריך פורמלית, זאת אומרת במקום להאריך כל פעם קצת אם הוא כזה מצוין כמו שהוא נשמע, אפשר פשוט להאריך ולהשתמש בשירותיו. 70 היום זה לא גיל מבוגר.

גיל סימנהויז: כמו שכתבנו, אנחנו פרסמנו מכרז לתפקיד ולא מצאנו מישהו שמתאים לדעתנו לתפקיד. במקביל, עשינו מהלך נוסף שנכנס לתוקף ב-1.1 והוא העברה של יחידת התחזוקה מאגף איכות הסביבה לאגף התשתיות, שבעצם תיתן מענה לכל המרחב הציבורי, מדרכות, עמודים, גדרות, אבני שפה, ספסלים, כל התיקונים הנדרשים במרחב הציבורי ולכן חשבנו שזה נכון לאור המעבר ומאחר ולא מצאנו, לבקש מיהודה להישאר בעבודה. אמנם 70 זה לא גיל מבוגר אבל יחד עם זאת צריך לזכור שהם עושים עבודה פיזית, זה לא לשבת במשרד, כמו שאמרה גם ראש העיר ביום שבת, ממש לפני כמה ימים גם יהודה וגם הצוותים שלו הגיעו ונכנסו פה לתוך השלוליות וסחבו דברים וסגרו בורות, ולכן בשלב הזה אנחנו מאריכים בחצי שנה. ככל שנרצה אחר כך ויהיה לנו צורך, אנחנו נפנה ונבקש להאריך פעם נוספת.

הדר מימון: אבל יהודה רוצה להאריך את ה-

גיל סימנהויז: כרגע הוא רוצה, כן.

הדר מימון: כמה שכר, כמה הוא הגיע מבחינת פנסיה?

גיל סימנהויז: אין לו הרבה, הוא לא עובד בעירייה הרבה שנים, הוא עובד מתחילת שנות ה-2000.

אמנון סעד: לא, לא, הוא עובד לפני, לצערו הרב הוא לא, יש אחוזים למעלה, אתה יודע יש פה עובדים עם 30%, הוא עם 10%, הוא לא יקבל יותר מ-4,000 ₪ מגינת ליבנו.

הדר מימון: לא שכר, מבחינת האחוזים.

מדברים יחד

אמנון סעד: בכלל השכר פה של עובדי איכות הסביבה הוא-

אלי גרינמן: נמוך.

אמנון סעד: הוא נמוך מאוד מאלה ש, לעומת עיריות קודמות, אפילו דור א' שהוא על פנסיה תקציבית, מדברים פה על ארבע ספרות.

גיל סימנהויז: בכל מקרה, אנחנו דנים לגופו של עניין, לא נושא השכר שלו-

אמנון סעד: לא, לא, בסדר, אם כבר אז כבר דיברנו.

הדר מימון: אפשר גם להעלות את שכרו, זה גם יהיה-

גיל סימנהויז: יש הסכם קיבוצי.

אמנון סעד: אי אפשר, ניסינו הכל, תאמין לי.

יעלה מקליס: טוב, מי בעד?

אמנון סעד: אני.

אלי גרינמן: כולם.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את הארכת שירותו של העובד מר יהודה עובד בתפקיד ראש צוות תחזוקה באיכות הסביבה עד ל 30/6/2020.

יעלה מקליס: אני רוצה להגיד שבאמת באמת, יהודה הוא עובד יוצא דופן במסירות שלו, בנאמנות שלו לשירות לתושב ולעבודה שלו. הוא לא צריך אף אחד שיגיד לו לקום באמצע הלילה ולעשות, הוא לא צריך שיגידו לו באמצע הגשם לצאת החוצה, הוא גם מנהל את הצוות שלו בצורה מאוד יפה וביד רמה, וכשצריך, הוא מלטף ומחבק. באמת דוגמא ומופת. אני אומרת לכם, יהיה קשה מאוד למצוא מישהו-

אלי גרינמן: יש בני 70 כמו בני 20 ויש בני 20 שהם בקושי זזים כמו בני 70.

סעיף מס' 9 - הסמכת הגב' יעל אור, מנהלת מחלקת קידום ורישוי עסקים ושילוט, לביצוע כל סמכויות ראש העיר הקבועות בחוק העזר ליהוד (מודעות ושלטים), התשנ"ז - 1997 וחוק העזר לנוה אפרים - מונוסון (מודעות ושלטים), תשכ"א 1961.

יעלה מקליס: טוב, אנחנו חוזרים לסעיף 9.

מדברים יחד

יעלה מקליס: הגברת יעל אור, מנהלת מחלקת קידום ורישוי עסקים ושילוט, לביצוע כל סמכויות ראש העיר הקבועות בחוק העזר ליהוד (מודעות ושלטים), תשנ"ז-1997, וחוק העזר לנוה מונוסון (מודעות ושלטים), תשכ"א-1961.

הדר מימון: איפה דברי ההסבר?

יעלה מקליס: דברי הסבר, חוקי העזר לעניין מודעות ושלטים מסמיכים את ראש העיר לביצוע פעולות שונות בנושא זה, לרבות מתן רישיונות שילוט, משלוח דרישות להסרת שילוט שיוצב בניגוד לחוק וכיוצא באלו. הוראות חוק העזר הנ"ל מאפשרות ביצוע פעולות גם על ידי עובד עירייה שראש העירייה הסמיכה אותו בכתב לעניין זה. (לא ברור) אלו ייתנו למנהלת מחלקת קידום ורישוי עסקים ושילוט עוסקת באופן יום-יומי ושוטף בנושא השילוט. הצעת החלטה, מועצת העיר מאשרת הסמכתה של יעל אור מנהלת מחלקת קידום ורישוי עסקים ושילוט, לביצוע כל סמכויות ראש העיר הקבועות בחוק העזר ליהוד, בחוק העזר לנווה מנוסון, שניהם מודעות ושלטים, לרבות הנפקת רישיונות שילוט, משלוח דרישות להסרת שילוט שיוצב בניגוד לחוק וביצוע יתר סמכויות ראש העיר המנויות בחוקי העזר הנ"ל. פה אחד?

הערה: כן.

הדר מימון: לא, לא, שנייה. רציתי לשאול איפה הגברת שרית קפלן, היא פה?

רוני חלמיש: היא יחד עם ויקטור, 40 מעלות חום.

אמנון סעד: ביחד זה 80, לא? אבל זה פרנהייט ביחד.

הדר מימון: אולי אתה היועץ המשפטי, אני רוצה לאור ההחלטה של כבוד השופט מלצר בהוראת הבחירות המרכזית, ואני מצטט מהשבוע שעבר, הוא קבע כי ראשי רשויות מקומיות לא יוכלו להציג את שמותיהם, תמונותיהם ופרסומים מטעם הרשות בהם שלטי חוצות, בנוסף קבע מלצר כי לראשי רשויות אסור לממן מכספי הרשות פרסומות ברשתות חברתיות אלא בפרופילים שמזוהים עם הרשות ולא כוללים תכנים פוליטיים. אז זאת הייתה ההחלטה.

יעלה מקליס: מה זה קשור לחוק הזה אבל?

הדר מימון: אז רק שנייה, אני רק רוצה לשאול, רציתי לשאול את איש המקצוע, כרגע היועץ המשפטי כאן. אתם מעבירים את סמכויות ראש העיר בעניין שילוט לגברת שאחראית, לגברת אור ואני רוצה להבין האם שלטים שאת לדוגמה מציבה, שלט שהוא היה בכניסה בצמוד ל"ביג" שמברך אותנו כבר שנה שלמה על השדה קיקיונות שמה, קיקיונים למיניהם על הירח-

אמנון סעד: הוא מדבר על הכיכר הזמנית.

יעלה מקליס: זה ירד.

הדר מימון: זה ירד? אוקיי. רציתי לשאול אם השלט הזה היה ברישיון או שלא ברישיון. הכיכר כיכר-

שימי בונפיל: מה אתה רוצה לוודא, שלא יהיה את השם של ראש העיר?

הדר מימון: לא, לא, אני רוצה רק לוודא כאן לפרוטוקול של מועצת העיר שאנחנו נהיה בראש ובראשונה אלה שייתנו את הדוגמא האישית שאנחנו באים לעסקים ביהוד ולתושבים ביהוד בעניין שילוט. זאת האמירה שלי.

יעלה מקליס: תודה רבה, מי בעד?

הערה: פה אחד.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, הסמכתה של הגב' יעל אור, מנהלת מחלקת קידום ורישוי עסקים, לביצוע כל סמכויות ראש העיר הקבועות בחוק העזר ליהוד (מודעות ושלטים), התשנ"ז - 1997 וחוק העזר לנוה אפרים - מונוסון (מודעות ושלטים), תשכ"א - 1961, לרבות הנפקת רישיונות שילוט, משלוח דרישות להסרת שילוט שהוצב בניגוד לחוק וביצוע יתר סמכויות ראש העיר המנויות בחוקי העזר הנ"ל.

סעיף מס' 10 - הסמכת מר אלי אמיר לשמש כתברואן לצורך ביצוע חוק העזר ליהוד - מונוסון (שמירה על איכות הסביבה ומניעת מפגעים), התשע"ח - 2018.

יעלה מקליס: סעיף 10, הסמכת מר אלי אמיר לשמש כתברואן לצורך ביצוע חוק העזר ליהוד - מונוסון (שמירה על איכות הסביבה ומניעת מפגעים), התשע"ח - 2018.

אמנו סעד: לא, לא תברואן, הוא לומד קורס תברואנות.

יעלה מקליס: חוק העזר ליהוד - מונוסון (שמירה על איכות הסביבה ומניעת מפגעים), התשע"ח - 2018 קובע, כי בעל נכס חייב להחזיק את נכסו באופן שלא יתקיים בו מפגע, וכן מגדיר רשימה של מפגעים אסורים. חוק העזר מסמיך את מי שמונה לשמש כתברואן לעניין חוק העזר, לקבוע האם מתקיים מפגע במקום פלוני, אם לאו. כך לשם הדוגמא, מוסמך התברואן מטעם העירייה לקבוע, אם קמין שהותקן בנכס גורם לפליטת עשן או גזים במידה העלולה להזיק לבריאות או להוות מטרד לשכנים או לסביבה. "תברואן" מוגדר בחוק העזר כך: "מנהל המחלקה לתברואה של העירייה, מהנדס התברואה של העירייה, רופא העירייה, הנדסאי איכות הסביבה או כל עובד עירייה מקצועי שמועצת העיר הסמיכה לכך בכתב לצורך חוק עזר זה, כולו או מקצתו; מר אלי אמיר הינו עובד אגף איכות הסביבה. הנ"ל עבר בהצלחה קורס אכיפה סביבתית, הוסמך כמפקח לעניין אכיפת חוקי איכות הסביבה וכן מצוי כיום בעיצומם של לימודי תברואנות. מובהר, כי ההסמכה דנן הינה לצורך ביצוע חוק העזר איכות הסביבה בלבד ואין משמעות הסמכה זו כי הנ"ל מוסמך לשמש כתברואן לצורך ביצוע חוקים אחרים, לרבות חוק רישוי עסקים. דברי ההסבר מאוד ברורים, הצעת החלטה-

יפעת זמיר: אני דווקא חושבת שהם לא ברורים.

יעלה מקליס: מה לא ברור?

יפעת זמיר: אני חושבת שאם, אני רואה בנושא איכות הסביבה נושא קריטי בעיר הזו ובכלל, ואני חושבת שכמו שקיבלנו קורות חיים של העוזר האישי הייתי מצפה שבתחומים שהם מאוד מאוד קריטיים היום, מאוד מאוד קריטיים, שאנחנו אומרים מוסמך כמפקח לעניין אכיפת חוקי איכות סביבה,

עו"ד רוני חלמיש: הוא לא מפקח תברואה.

יפעת זמיר: ככה כתוב, הוסמך כמפקח,

אמנון סעד: כן, כן, כן.

דובר: הוא הוסמך אבל הוא רק בלימודים, הוא הוסמך בעבר.

יפעת זמיר: אז אני חושבת שמן הראוי שיוצגו לנו קורות חיים ותעודות, זה תפקיד שהוא מאוד מאוד קריטי בעיניי והייתי מצפה שנראה, כמו שמשמח לראות שעוזר ראש העיר הוא אדם ראוי כך גם רשות עובד אגף איכות סביבה שממונה, שמובא להצבעה בנושא הזה, כולל אגב לימודי תברואנות.

שימי בונפיל: לדעתי אמנון, הוא היה מפקח בעבר.

אמנון סעד: אני אסביר. תראו, כרגע, קודם כל הוא עושה הרבה דברים. לדעתי בכלל אם כבר מדברים על האיש הוא צריך להיות מנהל מחלקת תברואה, לדעתי זאת צריכה להיות הכותרת. חוקי איכות הסביבה וזה כלי שבעירייה שאין לה את חוקי העזר העירוניים בתוקף ועדיין אין ברירת קנס או מה שזה, אז זה משהו שאפשר לעשות. למשל, חצר פרטית או כל מיני דברים כאלה שבחוק עצמו אין לך אפשרות היום לעשות את זה אז ההסמכה שהוא עבר נותנת לו אפשרות להיכנס לתוך חצר פרטית ולכפות עליה ניקיון.

יפעת זמיר: איפה, מה זה הסמכה שנותן השלטון המקומי?

הדר מימון: זה חוק עזר עירוני?

אמנון סעד: לא, לא, זה מה שאני מנסה להסביר לך. חוק של איכות הסביבה, הוא הוסמך כפקח-

הדר מימון: יש את היועץ המשפטי, הוא יסביר לנו.

אמנון סעד: אבל בסדר, אם אתה רוצה לשאול אותו תשאל אותו, בינתיים אני-

הדר מימון: זה חוק עזר שלנו?

אמנון סעד: אני מסביר לך, אני בדיוק מסביר לך. אין קשר לחוק העזר העירוני, אין לנו חוק עזר עירוני, זה לא בתוקף.

שימי בונפיל: יש לנו, אישרנו.

אמנון סעד: אין לך כסף כרגע, אתה לא יכול לעשות את זה.

עו"ד רוני חלמיש: לא, על הקנסות הוא מדבר.

אמנון סעד: קנסות. הוא יכול, אגב-

מדברים יחד

אמנון סעד: הוא לא שואל בשביל לדעת.

הדר מימון: לא, אני שואל בשביל לדעת.

אמנון סעד: לא, לא איכפת לי שהוא לא רוצה לדעת, אני לא מתרגש יותר אם לא שמתם לב וזה בלי כדורים.

אלי גרינמן: אתה רגוע.

הדר מימון: אני שאלתי-

אמנון סעד: לדאבון הלב אם כבר אתה מדבר על זה, הכסף-

מדברים יחד

יפעת זמיר: אני מקשיבה.

הדר מימון: זה היא שאלה, לא אני.

אמנון סעד: אז אני אגיד, אתה מפריע לחברתך. מה שהיא מדברת זה מאוד מאוד צר, מדובר על משהו מאוד מאוד ספציפי שכרגע כל עוד אין לנו חוק עזר בתוקף שמאפשר לנו להוציא קנס ואתה לא יכול להיכנס לחצר פרטית ולהגיד למישהו כמו שכתוב פה "קמין", אבל למשל אם הוא אוגר לכלכוך בתוך הזה שלו אני הצלחתי לנקות את הבית בכוח דרך החוק הזה של איכות הסביבה של המשרד להגנת הסביבה. אגב, הקנס עצמו הוא גם הולך להגנת הסביבה לא לכיס העירייה אז הוא הוסמך בעניין הזה והוא הולך עכשיו לעשות קורס להיות תברואן, הוא בכלל מטפל בפינוי אשפה ועוד כל מיני דברים אז זה משהו מאוד צר מה שנתנו לו כרגע. תברואן הוא באמצע, ההסמכה הם עשו ב-2000 ו-

מדברים יחד

יפעת זמיר: אבל זה מה שאני באה להגיד שהעובדה הזאתי שזה נקודתי מעידה על האופן שבו אנחנו כעירייה לא (לא ברור) לאיכות סביבה בעיניי. יש עיריות שיש להן יחידות של קיימות ואיכות סביבה, זה תפיסת עולם רחבה בתוך האסטרטגיה העירונית. מכיוון שאנחנו לא ככה, זה מעיד על זה פשוט.

שימי בונפיל: אגב, זה עובד קיים, כן?

הדר מימון: אני רק רוצה לדעת אם הבן אדם כבר הוסמך כתברואן?

רוני חלמיש: עוד לא, הוא בלימודים, כתוב לך.

הדר מימון: אז איך אתם מסמיכים אותו?

רוני חלמיש: כי כתוב לך, כל עובד מקצועי שמועצת העיר הסמיכה בכתב לצורך חוק עזר.

שימי בונפיל: המועצה מסמיכה.

הדר מימון: כן אבל חלק מההסמכה זה אם הוא מסיים את הקורס, לא?

רוני חלמיש: לא.

יפעת זמיר: אין פה אפילו רגולציה, לא רגולציה נקרא, אין נוהל אפילו. זאת אומרת זה בן אדם שעובד, הוא כנראה עובד טוב-

שימי בונפיל: בגלל זה מועצת העיר מסמיכה אותו, זה משהו נקודתי.

יפעת זמיר: אבל זו הבעיה, אני מסבירה, זו הבעיה שזה משהו נקודתי.

הדר מימון: עד עכשיו מה עשינו? מי היה תברואן?

יפעת זמיר: זה מה שאני אומרת.

הדר מימון: מה?

גיל סימנהויז: בעירייה יש תברואן כמו שהיה תמיד שמועסק, הוא לא עובד של העירייה, הוא חיצוני. אנחנו צריכים להסמיך עובד עירייה. מי שיכול לפעול בשם העירייה ולתת קנסות זה רק עובד עירייה. מישוהו שהוא חיצוני, פרילנסר של העירייה לא יכול לתת קנסות, לא יכול לפעול. הוא יכול לעשות-

הדר מימון: אז מה עשינו עד עכשיו, חמש שנים?

גיל סימנהויז: לא היה.

הדר מימון: לא היה אז זאת אומרת לא נתנו קנסות מחוץ ליהוד?

גיל סימנהויז: יש לנו פקחים של איכות סביבה, איכות סביבה אנחנו יכולים לתת קנסות מאוד מאוד מוגבלים בגלל הסיפור שאין לנו צווי קנסות. יש לנו חוק עזר, אין צווי קנסות.

הדר מימון: אז כרגע זה מה? כדי לתת קנסות על הנושא של הקמינים? זה עכשיו שינוי מדיניות?

שימי בונפיל: כדי לבצע אכיפה.

הדר מימון: לבצע אכיפה בקמינים.

גיל סימנהויז: לא קמין, הקמין זה דוגמא.

יפעת זמיר: יש מדיניות סדורה לתפקיד הזה, גיל? זאת אומרת איזה-

גיל סימנהויז: יש חוק.

יפעת זמיר: אבל (לא ברור) שאין לנו את החוק.

גיל סימנהויז: חוק עזר יש. יש לנו חוק עזר-

רוני חלמיש: קנסות לא יכולים בגלל שאין ממשלה ואת אף אחד זה לא מעניין ואין ועדות כנסת-

יעלה מקליס: אין כנסת ואין מי שיישב.

עו"ד רוני חלמיש: את אף אחד זה לא מעניין כבר שנה שלמה.

יעלה מקליס: טוב, הערה אחרונה לפני שאני מעלה את זה להצבעה. זה שהוא מונה כתברואן זה לא אומר שהוא היחיד. אם בהמשך-

יפעת זמיר: למה? את אומרת שזה חייב להיות מאושר על ידי מועצת העיר.

הדר מימון: אבל אם הוא לא יכול לתת קנסות אז בשביל מה מאשרים אותו?

יעלה מקליס: תנו לי לסיים. אני אומרת שאם בהמשך נרצה להרחיב, נוכל למנות עוד אנשים וזה לא-

אמנון סעד: אבל אני מסביר לך שבחוק הזה הוא כן יכול לתת קנס, רק הכסף הולך, הוא הוסמך על ידי המשרד להגנת הסביבה הספציפי הזה גורם לו ויכול לתת לו אפשרות להיכנס לתוך חצר ולהגיד לו אם אתה לא מנקה את זה, את החצר שלך, היא מלוכלכת, היא מפגע, היא הכל, הוא נותן לו קנס אבל הכסף הולך למשרד להגנת הסביבה. זה לא, זה משהו שכרגע-

יפעת זמיר: בסדר הכסף הוא לא הפואנטה, הפואנטה זה עובד שהוא נציג העירייה-

אמנון סעד: לא, הוא שאל, אני מסביר לו.

הדר מימון: לא אז לא קנס.

אמנון סעד: אתה מדבר על חוק עזר עירוני, אני מדבר איתך על החוק של משרד להגנת הסביבה.

עו"ד רוני חלמיש: אנחנו לא יכולים לתת היום קנסות לפי-

הדר מימון: הוא יכול לתת קנסות לפי חוק העזר, אז מה הסיפור?

אמנון סעד: נכון, הוא נותן לפי ה-

יעלה מקליס: מועצת העיר מסמיכה את עובד העירייה מר אלי אמיר לשמש כתברואן לצורך ביצוע חוק העזר יהוד מונסון, שמירה על איכות הסביבה ומניעת מפגעים, תשע"ח-2018. מי בעד?

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מסמיכה פה אחד את העובד העירייה מר אלי אמיר, לשמש כתברואן לצורך ביצוע חוק העזר ליהוד - מונוסון (שמירה על איכות הסביבה ומניעת מפגעים), התשע"ח - 2018.

יעלה מקליס: תודה רבה לכולם. ערב טוב.

הישיבה ננעלה.